

פקודת בריאות העם, 1940¹

חלק א'

מבוא

- השם** 1. פקודה זו תיקרא פקודת בריאות העם, 1940.
- פירוש** 2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם, חוץ אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר:
- (תיקונים: 1947, התשנ"א, התשע"א, התשע"ט)** "יום" ו"שעות היום" פירושים הזמן שבין שעה שמונה בבוקר ושעה חמש בערב;

1. ע"ר 1065, 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239. תיקונים:
- ע"ר 1436, 1945, תוס' 1, עמ' (ע) 116, (א) 154;
- ע"ר 1502, 1946, תוס' 1, עמ' (ע) 170, (א) 195;
- ע"ר 1588, 1947, תוס' 1, עמ' (ע) 132, (א) 161;
- ע"ר 48, התש"ט, תוס' 1, עמ' 169;
- ס"ח 134, התשי"ג (4.9.1953), עמ' 162;
- ק"ת 1080 (25.12.1960), התשכ"א, עמ' 555;
- ק"ת 1098 (2.2.1961), התשכ"א, עמ' 884 [התשכ"א (מס' 2)];
- ס"ח 354, התשכ"ב (30.11.1961), עמ' 12;
- ס"ח 423, התשכ"ד (2.4.1964), עמ' 80;
- ס"ח 466, התשכ"ה (1.8.1965), עמ' 275;
- ק"ת 2356, התשכ"ט (7.3.1969), עמ' 997;
- ס"ח 596, התש"ל (1.7.1970), עמ' 102;
- ק"ת 2955, התשל"ג (11.1.1973), עמ' 588;
- ק"ת 3028, התשל"ג (28.6.1973), עמ' 1568 [התשל"ג (מס' 2)];
- ס"ח 710, התשל"ג (27.7.1973), עמ' 232;
- ק"ת 3662, התשל"ו (9.2.1977), עמ' 882;
- ס"ח 946, התש"ם (22.11.1979), עמ' 8;
- ס"ח 976, התש"ם (18.7.1980), עמ' 157 [התש"ם (מס' 2)];
- ק"ת 4182, התשמ"א (23.11.1980), עמ' 187;
- ק"ת 4378, התשמ"ב (7.7.1982), עמ' 1280;
- ק"ת 4397, התשמ"ב (1.9.1982), עמ' 1564 [התשמ"ב (מס' 2)];
- ק"ת 4555, התשמ"ד (10.11.1983), עמ' 410;
- ס"ח 1113, התשמ"ד (30.3.1984), עמ' 93;
- ס"ח 1246, התשמ"ה (31.3.1988), עמ' 63;
- ס"ח 1252, התשמ"ה (23.6.1988), עמ' 94 [התשמ"ה (מס' 2)];
- ס"ח 1346, התשנ"א (1.3.1991), עמ' 98.
- ס"ח 1371, התשנ"ב (13.11.1991), עמ' 10;
- ק"ת 5526, התשנ"ג (8.6.1993), עמ' 874;
- ס"ח 1426, התשנ"ג (15.7.1993), עמ' 131;
- ס"ח 1428, התשנ"ג (28.7.1993), עמ' 143 [התשנ"ג (מס' 2)];
- ק"ת 5687, התשנ"ה (29.6.1995), עמ' 1568;
- ק"ת 5716, התשנ"ו (23.11.1995), עמ' 163;
- ק"ת 5760, התשנ"ו (11.6.1996), עמ' 1001 [התשנ"ו (מס' 2)];
- ס"ח 1622, התשנ"ז (10.4.1997), עמ' 147;
- ס"ח 1645, התשנ"ח (15.1.1998), עמ' 64;
- ק"ת 6003, התש"ס (28.10.1999), עמ' 49;
- ק"ת 6045, התש"ס (13.7.2000), עמ' 730 [התש"ס (מס' 2)];
- ק"ת 6084, התשס"א (1.2.2001), עמ' 399;

(המשך בעמוד הבא)

"משרד"¹ פירושו משרד הבריאות;
"מנהל" פירושו המנהל הכללי של משרד הבריאות או בא-כוח מוסמך של המנהל
הכללי של משרד הבריאות² בכפוף לאמור בסעיף 42א;
"לשכת-בריאות מחוזית"³ פירושו לשכה מחוזית של משרד הבריאות, וכולל
משרד-נכה של אותו משרד;

(המשך מהעמוד הקודם)

ק"ת 6094, התשס"א (19.3.2001), עמ' 628;
ק"ת 6134, התשס"ב (22.11.2001), עמ' 124;
ק"ת 6236, התשס"ג (15.4.2003), עמ' 686;
ס"ח 1892, התשס"ג (1.6.2003), עמ' 475;
ס"ח 1920, התשס"ד (18.1.2004), עמ' 94;
ק"ת 6429, התשס"ו (11.10.2005), עמ' 14;
ק"ת 6451, התשס"ו (5.1.2006), עמ' 316 [התשס"ו (מס' 2)];
ס"ח 2057, התשס"ו (15.6.2006), עמ' 353;
ק"ת 6573, התשס"ז (14.3.2007), עמ' 654;
ק"ת 6626, התשס"ח (6.12.2007), עמ' 173;
ק"ת 6653, התשס"ח (6.3.2008), עמ' 602 [התשס"ח (מס' 2)];
ס"ח 2144, התשס"ח (31.3.2008), עמ' 405. הצ"ח – ממשלה 68, התשס"ד, עמ' 236;
ס"ח 2174, התשס"ח (31.7.2008), עמ' 783 [התשס"ח (מס' 2)]. הצ"ח – כנסת 111,
התשס"א, עמ' 126 והצ"ח – כנסת 210, התשס"ח, עמ' 209;
ס"ח 2177, התשס"ח (6.8.2008), עמ' 825 [התשס"ח (מס' 3)]. הצ"ח – ממשלה 335,
התשס"ח, עמ' 16 ועמ' 44;
ס"ח 2181, התשס"ח (11.8.2008), עמ' 860 [התשס"ח (מס' 4)]. הצ"ח – כנסת 159,
התשס"ו, עמ' 216;
ק"ת 6774, התשס"ט (28.4.2009), עמ' 884;
ס"ח 2203, התשס"ט (23.7.2009), עמ' 216. הצ"ח – ממשלה 436, התשס"ט, עמ' 348;
ק"ת 6838, התש"ע (21.12.2009), עמ' 280;
ק"ת 6875, התש"ע (8.3.2010), עמ' 938 [התש"ע (מס' 2)];
ס"ח 2242, התש"ע (13.6.2010), עמ' 534. הצ"ח – ממשלה 289, התשס"ו, עמ' 292;
ק"ת 6932, התשע"א (7.10.2010), עמ' 55;
ק"ת 6951, התשע"א (16.12.2010), עמ' 268 [התשע"א (מס' 2)];
ס"ח 2290, התשע"א (5.4.2011), עמ' 742. הצ"ח – ממשלה 483, התש"ע, עמ' 342;
ס"ח 2457, התשע"ד (3.7.2014), עמ' 587. הצ"ח – ממשלה 851, התשע"ד, עמ' 420;
ס"ח 2510, התשע"ו (30.11.2015), עמ' 39. הצ"ח – ממשלה 951, התשע"ה, עמ' 1352;
ס"ח 2516, התשע"ו (23.12.2015), עמ' 303 [התשע"ו (מס' 2)]. הצ"ח – ממשלה 951,
התשע"ה, עמ' 1352 ו-1563;
ק"ת 7618, התשע"ו (14.2.2016), עמ' 736 [התשע"ו (מס' 3)].
ס"ח 2604, התשע"ז (13.2.2017), עמ' 407. הצ"ח – ממשלה 1008, התשע"ז, עמ' 442;
ס"ח 2614, התשע"ז (28.3.2017), עמ' 501 [התשע"ז (מס' 2)]. הצ"ח – ממשלה 1096,
התשע"ז, עמ' 676;
ס"ח 2750, התשע"ח (29.7.2018), עמ' 981. הצ"ח – ממשלה 1126, התשע"ז, עמ' 1000;
ס"ח 2774, התשע"ט (7.1.2019), עמ' 146. הצ"ח – ממשלה 1234, התשע"ח, עמ' 980.

1. במקור: "מחלקת הבריאות".
2. במקום "מנהל השירותים הרפואיים" (או: מנהל שירותי הרפואה) יש לקרוא "המנהל הכללי של משרד הבריאות" (ראו תוספת לפקודת פקירי הממשלה (שינוי תארים), 1940).
3. במקור: "משרד-בריאות מחוזי". בתיקונים מהתשכ"ב ומהתשכ"ה משתמשים בביטוי "לשכת-בריאות מחוזית".

"בית-חרושת" כולל בית-מלאכה ומקום עבודה;
"בית" פירושו כל בנין או מבנה המשמש לדירה לבני-אדם, והוא כולל בית-ספר,
חנות, בית-חרושת או בנין אחר שבהם דרים או עובדים בני-אדם;
"מפקח" - אחד מאלה, לפי העניין:

(1) מי ששר הבריאות הסמיכו כמפקח לעניין פקודה זו;
(2) מי שהשר להגנת הסביבה הסמיכו כמפקח לעניין פקודה זו,
מקרב עובדי המדינה, שאינם עובדי משרדו, ומקרב עובדי רשויות
נחלים ומעיינות;

"מפקח הגנת הסביבה" - עובד המשרד להגנת הסביבה שהוסמך בידי השר להגנת
הסביבה לפי חוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011;
"קרקע" כוללת מים וכל זכות או שעבוד על הקרקע או המים;

"רופא בעל רשיון" פירושו רופא מוסמך שניתן לו רשיון לעסוק ברפואה בישראל;
"הרשות הסניטרית המקומית" בתחום העירוני פירושה מועצת העיריה ובאזור
המתנהל ע"י מועצה מקומית פירושה המועצה המקומית, ואילו בתחומים
שאינם בהם לא מועצה מקומית ולא מועצת-עיריה פירושה - הממונה על
איכות הסביבה כמשמעותו בסעיף 42א, ולענין סעיפים 66 עד 68 - בא
כוחו המקומי של משרד הבריאות;

"מחזיק" לגבי בנין או חלק מבנין פירושו המחזיק בהם, או ממונה או משגיח
עליהם או מנהלם, אם לחשבונו הוא ואם בתור מורשה של אדם אחר,
ואילו לגבי אניה פירושו רב החובל או אדם אחר הממונה באותה שעה
עליה;

"בעלים" פירושו האדם המקבל באותה שעה את שכר הדירה או דמי החכירה או
הרווחים של המקום אשר אליו מתייחסת מלה זו, אם לחשבונו הוא ואם
בתור מורשה של אדם אחר או בשמו או אשר היה מקבל את השכר הנ"ל
אילו היה המקום מושכר;

"המקום" כולל בנינים או קרקעות בכל צורת חזקה שהיא, בין פתוחים ובין
סגורים, בין שבנו עליהם ובין שלא בנו עליהם, בין ציבוריים ובין פרטיים
ובין שמחזיקים אותם עפ"י סמכות מכוח החוק ובין שאין מחזיקים
אותם עפ"י סמכות מכוח החוק;

"כלי רכב¹ ציבורי" פירושו כל מין כלי-רכב, בין שהוא נע בכוח מנוע ובין שהוא
רתום לבהמות, המשמש או מכוון לשמש להובלת נוסעים בשכר;

(המשך בעמוד הבא)

1. במקור: "מרכבה".

"רופא מחוזי"¹ - רופא ממשלתי ששר הבריאות הפקידו על לשכת-בריאות מחוזית או נפתית;

"רופא ממשלתי" - רופא בשירות משרד הבריאות;

"אניה" כוללת ספינת מפרש או קיטור או סירה שאינה שייכת לממשלת ישראל או לכל ממשלה אחרת;

"רחוב" כולל כל כביש, רחבה או מעבר, בין שהם רשות הרבים ובין שאינם רשות הרבים, שיש לציבור זכות המעבר בהם, וכן הדרך אשר על פני כל גשר ציבורי וכן כל כביש או מעבר המשמשים או המכוונים לשמש אמצעי גישה לשני בתים או יותר בין שיש לציבור זכות המעבר בהם ובין שאין לציבור זכות המעבר בהם, וכל הצנורות, התעלות והגומות שבצדי רחובות רואים אותם כחלק מאותו רחוב;

"נפה" מובנה אחת הנפות האדמיניסטרטיביות, שלהן מחולקת ישראל בידי הממשלה;

"כפר" פירושו כל עיר או כפר, פרט לעיר שיש בה מועצת-עיריה, והוא כולל נקודה חקלאית;

"רשות הכפר" פירושה המועצה המקומית לגבי כפר שיש בו מועצה מקומית ובמקרים אחרים פירושה המוכתר וזקני העדה באותה שעה;

"חוק העונשין" - חוק העונשין, התשל"ז-1977.

חלק ב'

יצירת אזורים ורשויות

3. (1) לצורך פקודה זו תחולק הארץ לאזורים שיהיו קרויים:

(I) אזורים סניטריים עירוניים, וכן

(II) אזורים סניטריים כפריים

(לשם הקיצור קרויים אזורים אלה בפקודה זו בשם "אזורים עירוניים" ו"אזורים כפריים"), ואזורים עירוניים וכפריים אלה יהיו כפופים לשיפוטן של רשויות סניטריות מקומיות, כמוגדר בסעיף 2, אשר תהיינה להן הסמכויות המוזכרות בפקודה זו.

(2) אזורים סניטריים עירוניים יהיו האזורים הכפופים מזמן לזמן לשיפוטה של מועצת עיריה או של מועצה מקומית שהוקמה עפ"י פקודת העיריות, 1934, או פקודת המועצות המקומיות.

1. בכל מקום בפקודה שנאמר בו "רופא ממשלתי ראשון" יבוא "רופא מחוזי".

אזורים סניטריים
עירוניים וכפריים
(תיקון התשנ"א)

אזורים סניטריים כפריים יהיו אותם האזורים ששר הבריאות או השר לאיכות הסביבה, כל אחד בתחומי אחריותו, יכריז עליהם מזמן לזמן בצו כעל אזורים סניטריים כפריים.

חלק ב

(תיקון התשל"ג)

השירות הסניטרי

3א. השר לאיכות הסביבה או שר הבריאות, כל אחד בתחומי אחריותו, יחד עם שר הפנים, ובהתייעצות עם הרשויות המקומיות הנוגעות בדבר, רשאים לקבוע בתקנות הוראות בדבר ארגונו, תפקידיו ומקורות מימונו של השירות הסניטרי ברשויות הסניטריות המקומיות.

קביעת תקנים
(תיקונים: התשל"ג,
התשנ"א)

3ב. (א) שר הבריאות והשר לאיכות הסביבה רשאים לקבוע בתקנות, כל אחד בתחומי אחריותו, את הכשירויות של התברואנים ושל עובדים אחרים ברשויות הסניטריות המקומיות ובשירות המדינה העוסקים בתפקידים בריאותיים וסביבתיים, לפי הענין.

כשירויות
(תיקון התשנ"א)

(ב) לא יתמנה אדם למשרה ברשות סניטרית מקומית או בשירות המדינה שנקבעו לה תנאי כשירות לפי סעיף זה אלא אם כן נתקיימו בו תנאי הכשירות.

חלק ג

הודעת לידות ופטירות ורישומן, בתי-עלמין

4. (1) שר הבריאות, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות חובת הודעה על יציאה או הוצאה של עובר או ולד מת מרחם אמו; בתקנות כאמור ייקבע מי יהיה חייב במתן ההודעה, מועד נתינתה, באילו מקרים תינתן, דרך נתינתה ולמי תינתן.

הודעות
(תיקון התש"ם)

(2) רופא ממשלתי או מפקח רשאים בכל עת לאחר שעברו 48 שעות מהאירוע שנקבעה לגביו חובה כאמור בסעיף קטן (1), לדרוש מכל אדם החייב במתן ההודעה למסור ידיעות לפי מיטב ידיעתו ואמונתו על הפרטים, שהוא חייב בהודעתם, ומחובתו של אדם כזה למלא אחר הדרישה.

5-6. (בוטלו).

(תיקון התשכ"ה)

בתי-עלמין

7. (1) האתר של כל בית-עלמין חדש יהיה טעון אישורו של המנהל, ואישור זה רשאי המנהל להעניקו או לסרב להעניקו לפי ראות עיניו המוחלטת:

אתר לבית-עלמין
חדש טעון אישור
(תיקון 1946)

בתנאי, שהמנהל יסרב להעניק את אישורו, אם לא נחה דעתו -

(א) שבית העלמין החדש יימצא במצב כזה, שלא יסכן כל נהר, באר או הספקת-מים אחרת עקב זיהום; וכן

(ב) שבית העלמין החדש לא יימצא בתאריך פתיחתו כדי רוחק הפחות ממאה מטרים מבית המגורים הקיים הקרוב ביותר, או - אם יימצא בתאריך האמור כדי רוחק הפחות ממאה מטרים מבית-המגורים הקיים הקרוב ביותר - שלא תהיה עלולה כל סכנת בריאות לארע בגלל היותו נמצא שם.

הוראותיו של סעיף-קטן זה באות להוסיף על, ולא לגרוע מן הוראותיה של כל תכנית תכנון עיר.

(2) כל בית-עלמין חדש יהיה מוקף גדר או קיר בני-קיימא, שגבהם לא יפחת מכדי מטר אחד וחצי המטר, והרשות הממונה על בית-העלמין תקיימם במצב טוב ומתוקן.

גידורם של בתי-
עלמין חדשים

(3) כל בית-עלמין יהיה מנוקז במידה מספקת בידי הרשות הממונה עליו, ואפשר יהיה להעביר את החומר המנוקז לכל תעלת-שופכים, בהסכמתם של בני-האדם, שלהם הוקנתה אותה תעלת-שופכים.

ניקוז בתי עלמין

(4) לפי עצומתו של המנהל רשאי הממונה על המחוז לצוות להפסיק את הקבורה בכל מקום נקוב או חלק ממנו, ולאחר שניתו צו כזה, לא תיערך קבורה באותו מקום נקוב, או כל חלק ממנו, בלא הסכמתו של הממונה על המחוז¹.

הפסקת קבורה

(5) פנקס קבורות בבית-העלמין יקיימו אותו -

פנקס קבורות

(א) הרשות הממונה על בית-העלמין, מקום שאין בית-העלמין נמצא בכפר; או

1. הסמכויות והתפקידים שנתייחדו לממונה על המחוז או לקצין מחוז בפקודה זו יהיו מעתה נתונים לאדם שימנה לכך שר הבריאות מבין עובדי משרדו והוא יבוא במקומם לכל ענין שבפקודה זו. אולם רשאי שר הבריאות בהסכמת שר הפנים, לקבוע כי התפקידים האמורים יהיו נתונים לממונה על המחוז (סעיף 2, תיקון התשכ"ד).

(ב) המוכתר הנאות של הכפר, מקום שנמצא בית-העלמין בכפר.

(6) עיריה או מועצה מקומית רשאיות להפקיע - באישורו של שר הבריאות, ובהתאם לחוק בדבר הפקעת קרקעות העומד בתקפו באותו זמן - קרקע, כדי להפוך אותה לבית-עלמין חדש בגלל כל הטעמים הבאים כולם, או באחד מהם, דהיינו:

הפקעת קרקע
לבית-עלמין חדשים

(א) במקום שבכל בית-עלמין, העומד בשימוש זה, אין שטח מספיק לקבורה ולא הותקן בית-עלמין ראוי אחר;

(ב) מקום שהמשכת השימוש בכל בית-עלמין (אף-על-פי שיהיה בו מקום לכך) עלולה להיות מזיקה או מסוכנת לבריאות העם בגלל מצבו ביחס אל הספקת המים של המקום או בגלל כל מסיבות שהן;

(ג) מקום שהפסקת הקבורה בכל עיר, כפר או מקום מיוחדים, או בתחומי גבולות מסויימים, יהיה בה משום תועלת לשמירה על בריאות העם;

(ד) מקום שבית-העלמין הקיים אינו נאות בגלל אפיו של האתר או טיבה של הקרקע התשתית;

(ה) מקום שהגישה אל בית-העלמין הקיים מחלקיו המאוכלסים של האזור אינה נוחה.

(7) כדי למנוע ספק, מכריזים בזה כי הביטוי "בית-עלמין חדש" שבסעיף הזה כולל הוספה על, או הרחבה של, בית-עלמין.

פירוש

8. (1) (א) לא ייקבר מת אלא אם ניתן רשיון קבורה;

(ב) רופא לשכת בריאות מחוזית שבתחומה נפטר המנוח או שבו יובא לקבורה וכן רופא שהמנהל הסמיך בכתב, לאחר התייעצות ברופא המחוזי, והוא עוסק ברפואה בישוב שבו נפטר המנוח או בישוב שבו יובא לקבורה, או מתגורר בישוב כאמור - רשאים לתת רשיון קבורה; לא יוסמך כאמור רופא פלוני, למעט מי שהוסמך בנקיבת שם משרתו, אלא אם הסכים לכך;

(ג) רשיון קבורה יינתן ללא תשלום;

(ד) לא יינתן רשיון קבורה אלא אם הוגשה ללשכת הבריאות המחוזית או לרופא שהוסמך לפי פסקה (ב), הכל לפי

תנאים שיש
לקיימם לפני
שקוברים מת
(תיקונים: 1946,
התשכ"ב, התשכ"ה,
התש"ם)

הענין, הודעה על פטירה על פי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965 (להלן - הודעה על פטירה), או הודעה על לידת מת ושצויינה בהם בין יתר הפרטים, סיבת המוות כפי שנקבעה על ידי רופא ואושרה בחתימתו; לא נקבעה סיבת המוות על ידי רופא, רשאי רופא של לשכת הבריאות המחוזית או רופא שהוסמך לפי פסקה (ב), הכל לפי הענין, לקבוע את סיבת המוות לפי מיטב ידיעתו ואמונתו, ולאשרה בחתימתו;

(ה) ראו רופא של לשכת בריאות מחוזית או רופא שהוסמך לפי פסקה (ב), שסיבת המוות אינה טבעית, או היה להם יסוד סביר לחשש שסיבת המוות אינה טבעית, ימסרו הודעה על כך למשטרה או יבקשו מאת שופט של בית משפט השלום שבתחום שיפוטו אירע המוות או נמצאה הגוויה לחקור בסיבת המוות, ולא יתנו רשיון קבורה כל עוד לא קיבלו הודעה מהמשטרה שאין יותר מניעה למתן הרשיון או כל עוד לא ניתן היתר לפי סעיף 20 לחוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירת פשעים וסיבות מוות), התשי"ח-1958;

(ו) הודיע קצין משטרה גבוה ללשכת בריאות מחוזית או לרופא שהוסמך לפי פסקה (ב), שנפתחה חקירה בסיבת מותו של אדם וביקש לעכב את מתן הרשיון לקבורתו, לא יתן רופא לשכת הבריאות המחוזית או הרופא שהוסמך כאמור, הכל לפי הענין, את רשיון הקבורה כל עוד לא קיבל הודעה מהמשטרה שאין עוד מניעה לתיתו.

(2)¹ אין קוברים מת לפני עבור שלוש שעות משעת פטירתו, ולא אחרי עבור ארבעים ושמונה שעות לאחר פטירתו, אלא אם התיר רופא ממשלתי במפורש קבורה מאוחרת יותר.

(3) אין קוברים מת לאחר שקיעת החמה, אלא בהסכמתו המפורשת של הממונה על המחוז², אך יהודי שמת בערב שבת לאחר שעה 4 אחה"צ, מותר להתיר את קבורתו עד לשעה 11 בלילה שביום השבת שלמחרתו, אך לא לאחר השעה הזאת.

1. האמור בפסקה זו לא יחול על גויה כאמור בסעיף 2 לחוק האנטומיה והפתולוגיה. ראה תיקון התשי"ג.
2. ראה הערה 1 לסעיף (4).

(4) בלא לפגוע בהוראותיו של סעיף-קטן (4) מסעיף 7, אין קוברים מת אלא בבית-עלמין הקיים בתור כזה בתאריך הפקודה הזאת או שנתאשר כדין בתור בית-עלמין, בהתאם להוראות הפקודה הזאת.

(5) רופא שהוסמך לפי סעיף קטן (1)(ב) יודיע על מתן רשיונות קבורה ויעביר העתקים מהם ללשכת הבריאות המחוזית, הכל באופן שייקבע.

(6) רופא הנותן רשיון קבורה יעביר תוך 14 יום הודעה על פטירה לפקיד רישום כמשמעותו בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965.

(7) שר הבריאות, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות מקרים שבהם קבורת עובר או ולד, שיצא או הוצא מרחם אמו מת, חייבת ברשיון קבורה; דינו של עובר או ולד מת שנקבע לגביו כאמור, כדין מת לענין סעיף זה.

9. רשאי המנהל, באישורו של שר הבריאות, להתקין תקנות בנוגע לענינים דלקמן:

תקנות
(תיקונים: 1947,
התשנ"ב)

(א)-(ד) (בוטלו);

(ה) מתן תעודות רופאים בנוגע לגורמי הפטירה;

(ו) שטחם ועומקם של קברים והביוב, הסניטציה, הסידורים הכלליים וההחזקה של בתי עלמין;

(ז) הובלת גופות לקבורה, הוצאתן מקברותיהן, וקבורתן מחדש;

(ח) בדרך כלל כדי ליתן תוקף להוראות החלק הזה של הפקודה.

10. (1) (בוטל).

(2) כל המפר כל הוראה מהוראות סעיף 7 או 8 של פקודה זו יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס לא יותר מחמש לירות או למאסר לא יותר מחודש ימים.

עונשין
(תיקונים: 1946,
התשנ"ב)

(3) כל אדם -

(א) המוסר בידועין לרופא ממשלתי כל ידיעות כוזבות בנוגע לכל לידה או פטירה או לגורם הפטירה; או

(ב) הרושם בידועין בפנקס כל תעודה, או הצהרה או רשימה כוזבת הדרושות לצורך הפקודה הזאת או המזייף כל תעודה או הצהרה או רשימה כזאת, או, שהוא יודע שאותה הצהרה, תעודה או רשימה היא כוזבת או מזוייפת והוא משתמש בה כתעודה נכונה, או מוסרה או שולחה בתור נכונה לכל אדם;

(המשך בעמוד הבא)

יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס של לא יותר מעשר לירות או למאסר של לא יותר מששה חדשים או לשני העונשין כאחד.

חלק ד

(תיקון התשנ"ב)

מחלות מידבקות, מוסדות רפואיים והרכבת אבטורות

11. בחלק זה -

פירוש

"מגע" פירושו אדם שהיה במגע עם אדם הנגוע במחלה מידבקות, או שהרופא הממשלתי חושדו בכך;

"חיטוי" פירושו השמדת אורגניזמים בקטריים, או גורמי הידבקות, או הוירוס של מחלה העוברת מאדם לאדם, ע"י שריית גופם של בני אדם בתמיסות אנטיספטיות וכן ע"י חיטוי מלבושים, בדים, לבנים, מרבדים, חדרים, ארונות, בנינים או אוהלים, צרכי מאכל ומשקה ומים, אם בחום ואם בקיטור ואם בתמיסות או באדים כימיים בצורה שנתאשרה ע"י המנהל כדי למנוע את הפצת המחלות המידבקות;

"האדם הנגוע" פירושו אדם הנגוע במחלה מידבקות או הנתון במצב שבו היה יכול להפיץ מחלה מידבקות;

"מחלה מידבקות" פירושה כל מחלה מן המחלות המפורטות בתוספת השניה לפקודה זו; בתנאי שהמנהל רשאי להכריז במודעה ברשומות שכל מחלה אחרת תהא מחלה מידבקות לצורך הפקודה הזאת ובאותה מודעה יפרט את האזור אשר בתחומיו יהא למודעה תוקף ואת תקופת תקפה של המודעה;

"בית-חולים למחלות מידבקות" פירושו בית-חולים קבוע או ארעי של המשרד או אגף מבודד של בית-החולים העירוני או בית-חולים אחר שהמנהל התיר לשכן בו מספר מפורש של חולים במחלות מידבקות או חולים מיוחדים במחלות מידבקות;

"בידוד" פירושו עצירת אדם או מגע בבית חולים למבודדים או בבית, באוהל או במקום מבודדים בצורה ובתנאים שנתאשרו ע"י המנהל;

"השגחה" פירושה מסירת הודעה על בני אדם לרופאים הממשלתיים של המקומות השונים שאליהם פניהם מועדות ובדיקתם הרפואית כדי לברר מהו מצב בריאותם והחזקתם בקו הבריאות, והטלת השגחה על מצב בריאותם.

11.A. שר הבריאות רשאי, על ידי צו שיפורסם ברשומות, לשנות את רשימת המחלות המידבקות שבתוספת השניה לפקודה זו, להוסיף עליה ולגרוע ממנה.

שינוי התוספת
(תיקון התש"ט)

12. (1) אחד מדרי בית שחלה במחלה מידבקות, נוהגים בו לפי ההוראות דלקמן:

הודעת מחלות
מידבקות

(א) ראש המשפחה שאותו אדם (הקרוי לקמן "החולה") שייך לה, ואם לא עשה זאת - קרובי החולה הקרובים ביותר המצויים בבנין או היושבים ליד מיטתו של החולה, ואם הם לא עשו זאת - המחזיק בבנין, חייבים מיד לכשיוודע להם כי החולה נגוע במחלה מידבקות, ולעולם - תוך שתיים עשרה שעה משעה שנודע להם הדבר, לשלוח מודעה על כך לרופא הממשלתי של המחוז או למוכתר הכפר או הרובע בו אירע המקרה והמוכתר חייב להודיע את דבר המקרה לרופא הממשלתי של המחוז תוך שתיים עשרה שעה משעה שהודיעו לו או שנודע לו;

(ב) רופא המטפל בחולה או אשר נקרא לבקר חולה חייב, מיד בהיוודע לו כי החולה נגוע במחלה מידבקות, ולעולם - תוך שתיים עשרה שעה משעה שהודיעו לו או שנודע לו דבר המקרה, למסור הודעה בטופס הקבוע לרופא הממשלתי של המחוז.

(2) כל אדם הנדרש בסעיף זה למסור הודעה על מחלה מידבקות ולא עשה זאת בתוך הזמן הקבוע, יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס לא יותר מחמש לירות או למאסר לא יותר מחודש ימים.

13. כל אדם הנדרש עפ"י סעיף 12 למסור הודעה על מחלה מידבקות חייב, לכשיארע המקרה, להוציא לפועל פעולות בידוד זמניות ככל אשר יקבע הרופא הממשלתי.

בידוד חולה הנגוע
במחלה מידבקות

14. המנהל או רופא ממשלתי או מפקח רשאי בכל שעה נאותה משעות היום להיכנס לבית או למקום אשר יש לו יסוד להאמין כי

הסמכות לבדוק
מקום שלפי הסברה
פשטה בו מחלה
מידבקות

קיימת בו מחלה מידבקת, או כי לא מכבר היתה קיימת בו מחלה מידבקת, ולבדוק אותם וכן רשאי הוא לבדוק כל אדם שנמצא באותם הבתים או באותו המקום. אם מסרבים להרשותו להיכנס או לבדוק, מותר לקבל משופט של בית משפט שלום¹ צו המתיר את הכניסה. משנתקבל והוצג צו כזה יהא כל אדם המסרב להרשותו להיכנס או השם מכשולים על דרך הבדיקה האמורה אשם בעבירה ויהא צפוי לקנס לא יותר משתי לירות על כל עבירה ועבירה.

העברת אנשים
נגועים לבית-
החולים

15. (1) כל חנוגוע במחלה מידבקת שאין לו דירה או אכסניה מתאימה או אשר, לדעת המנהל או רופא ממשלתי אין צורת איכסונו מאפשרת לנקוט באמצעי זהירות נכונים כדי למנוע את התפשטותה של המחלה או שהוא מאוכסן באוהל או בקרון או בחדר שמצויים בו גם אנשים אחרים זולת אותם האנשים אשר מן ההכרח כי יטפלו באותו אדם, או הנוסע באניה, מותר, על יסוד תעודה חתומה ע"י הרופא הממשלתי להעבירו לבית חולים למחלות מידבקות או למקום-בידוד מתאים אחר ומותר לעצור אותו אדם באותו בית חולים או מקום כל זמן שהוא נגוע במחלה מידבקת. אם מתנגד החולה או האדם האחר להעברה כזאת או אם הוא מעמיד מכשולים על דרכה, רשאי שופט של בית משפט שלום¹, על יסוד בקשה מאת רופא ממשלתי, ליתן צו להוציא את ההעברה לפועל מיד.

(2) כשסבור הרופא הממשלתי כי אין ההעברה אפשרית או רצויה, רשאי הוא להוציא לפועל או לצוות להוציא לפועל כל פעולות בידוד זמניות שיאבה לקבוע.

(3) רשאי המנהל או רופא ממשלתי להעמיד כל אדם הנמצא במגע עם אדם נגוע תחת השגחה בתנאים אשר יאבה לקבוע או תחת פיקוח לאותה תקופה (ולא יותר מתקופת הדגירה המכסימלית של המחלה, החל מן היום שבו היה המגע בפעם האחרונה נתון בסכנת התנגעות מאותה מחלה) שיראה צורך לקבוע כדי לצמצם את ההתנגעות.

16. המנהל או רופא ממשלתי או מפקח רשאי בכל עת מתאמת להכנס לכל בית או מקום שבו אירע מקרה של מחלה מידבקת ורשאי הוא

הסמכות להכנס
ולהטא

1. הביטוי "שופט שלום" הוחלף. ראה ס"ח התשכ"ד, עמ' 140.

להוציא לפועל או לצוות להוציא לפועל כל פעולת חיטוי או כל פעולה להשמדת עכברים או משחיתים אחרים אשר, לדעתו, יש צורך בה.

17. (1) במקרה של חולירע, דבר, טיפוס הבטן ובת-טיפוס הבטן (para typhoid) ודמית, רשאי המנהל או רופא ממשלתי להוציא לפועל או לקבוע את אחת הפעולות דלקמן, כדי למנוע את הפצת המחלה:

סמכויות המנהל
ושר הבריאות לגבי
מחלות ידועות

(א) חיטויים, בנייתם מחדש, תיקונם, החלפתם או סגירתם של כל הספקת-מים ביתית, בית-כסא, משתנה, אסלה, מיתקן-ביוב או מיתקן סניטרי, וההוצאות הכרוכות בכל פעולה מן הפעולות האלה תוטלנה על בעל הבנין או ייגבו ממנו אם סבור המנהל כי היה הכרח לנקוט באמצעים אלה מחמת שהספקת המים, בית הכסא, המשתנה או האסלה הנ"ל היו בנויים או מוחזקים באופן שיש בו סכנה לבריאות;

(ב) טיהור או הגנתה של כל הספקת-מים פרטית או ציבורית;

(ג) סילוקם ואופן ביעורם של כל אשפה, צואה ופסולת מכל בנין פרטי או ציבורי או מכל דרך, רחוב או מקום ציבוריים, ורשאי הוא לדרוש או לצוות כי הדברים הנ"ל יסולקו ויבוערו על חשבון המחזיק בבנין הפרטי או על חשבון הרשות המקומית.

(2) אם בכל מקרה מן המקרים הנזכרים בסעיף-קטן (1) דלעיל סבור המנהל כי יש צורך לסגור כל הספקת מים ציבורית, יגיש המנהל דין וחשבון לשר הבריאות על דבר האמצעים שלפי דעתו יש צורך לנקוט בהם ושר הבריאות רשאי לצוות את הרשות המקומית או רשות אחרת הממונה על הספקת המים לנקוט באמצעים האלה, כולם או מקצתם.

18. בכל עיר או כפר, או בכל שטח שעובדים בו פועלים וכל מקום שסבור המנהל כי שוררים או עלולים לשרור טיפוס הבטן, דמית, מחלת תולעת הוו (Ankylostomiasis) או מחלת השסועיות (Shistosomiasis) רשאי הוא, במודעה שתצא מטעם הממונה על המחוז¹, לדרוש מאת בעל הבנין או מאת בעל הקרקע שבאותו שטח להספיק למחזיקי הבנין או לעובדי הקרקע נוחיות סניטריות מאותו סוג ובאותו מספר ובמשך אותו זמן

הספקת נוחיות
סניטריות לפועלים
במקרים ידועים

1. ראה הערה 1 לסעיף (4).

שהמנהל יראה לנחוץ. אם לא ימלא הבעל אחרי הוראות המודעה הנ"ל במשך המועד הקבוע, רשאי המנהל או בא-כוחו המורשה לדאוג להספקת הנוחיות הסניטריות הנ"ל והוצאות העבודה תשולמנה ע"י הבעל ויגבו אותן ממנו כדרך שגובים מסים עפ"י הוראות פקודת המסים (גבייה).

הרכבת נסיוני-מוגן

19. בכל עיר או כפר או אזור שמחלה מידבקת קיבלה בהם או עלולה לקבל בהם צורה אפידמית או אשר קיימת סמוך להם מחלה מידבקת שלדעת המנהל יש בה סכנה לבריאות הציבור של העיר, הכפר או האזור הנ"ל, רשאי המנהל או הרופא הממשלתי לנקוט באותם אמצעים שיראה צורך בהם כדי להגן על גרי המקומות האלה מהידבקות, ולתכלית זו רשאי הוא, בין שאר דברים, להטיל על גרי העיר, הכפר או האזור הנ"ל חובת הרכבת-מגן או הרכבה אחרת שלדעתו יהא צורך בהן כדי לצמצם את התפשטות ההדבקה. המסרב ביודעין עפ"י סעיף זה להרכבת-מגן או להרכבה אחרת נגד אבעבועות, חולירע או דבר, יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס שלא יעלה על חמש לירות או למאסר לא יותר מחודש ימים.

סמכויות לשעת-
חירום
(תיקונים: 1945,
1947, התשס"ג)

20. (1) אם נראה כי מרחפת על איזה חלק של ישראל סכנה של מחלה איומה אפידמית, מקומית או מידבקת או כי הוא נגוע במחלה כזאת, דהיינו, דבר, חולירע, קדחת צהובה, אבעבועות, טיפוס הבטן או מחלה אחרת שהכריז עליה שר הבריאות, במודעה ברשומות כי היא מחלה מידבקת מסוכנת, רשאי שר הבריאות להכריז במודעה כנ"ל כי סכנה חמורה מרחפת על בריאות העם על ידי איומה או קיומה של מחלה כזאת בישראל או בארצות השכנות, ומשפורסמה הכרזה זאת יהא המנהל מוסמך לסדר או להתקין, בין בצו ובין בהוראה או בכל דרך אחרת שהיא, כי ייעשו על ידי כל אדם, לרבות קופת חולים:

(א) ביקורים מבית לבית;

(ב) הגשת עזרה רפואית, חלוקת רפואות, הספקת מקומות-שיכון, טיפוח הנקיון, האיורור והחיטוי ושמירה בפני התפשטות המחלה;

(ג) כל ענינים או דברים שימצאם רצויים לשם מניעתה או הקלתה של המחלה;

ורשאי הוא להטיל את הסידורים או הקביעות האלה, כולם או מקצתם,

על כל הארץ או על כל חלק או חלקים ממנה ועל כל אניות הנמצאות בחופי הארץ הפנימיים או במימיה הטריטוריאליים.

(2) בלא לפגוע בסמכויות המסורות למנהל בסעיף-קטן (1) לעיל, רשאי המנהל, לאחר ההכרזה מאת שר הבריאות שתפורסם במודעה כנ"ל, לסדר או להתקין, בין בצו ובין בהוראה או בכל דרך אחרת שהיא, את ביצועו של כל אמצעי מן האמצעים המפורטים בסעיף-קטן זה שיראה צורך בו כדי למנוע את חדירתה או התפשטותה של המחלה, דהיינו:

(א) לסלק, לבודד, לעצור, להעמיד לפיקוח, לבדיקה רפואית ולטיפול רפואי אנשים נגועים ואנשים העומדים במגע עמהם, ואנשים שיש עליהם חשד כי היו בזמן האחרון נתונים להידבקות, ולעשות את הפעולות הדרושות, כדי לקבל דוגמאות לבדיקת מעבדה מכל אחד מן האנשים הנזכרים לעיל;

(ב) להרכיב נסיוב־מגן או הרכבה אחרת באנשי הציבור, בעולי רגל, בעולים, בנוסעים, בכלי־מגע או באנשים החשודים כי היו בזמן האחרון נתונים להידבקות;

(ג) להיכנס בכל עת שהיא לכל בנין ציבורי או פרטי ולבדוק בו כדי לברר אם נמצאים בו אנשים חולים וכדי לנקוט שם בכל האמצעים הנחוצים למניעת התפשטות ההדבקה;

(ד) להנהיג פיקוח סניטרי ולהסדיר ולחטא הספקות מים ציבוריות או פרטיות;

(ה) לתפוס, לעצור, לחטא או להשמיד חפצים נגועים או נתונים להידבקות או העלולים להדביק, בתנאי שיהא מותר לשלם פיצויים בעד חפצים בדרך זו;

(ו) לקבור את המתים או לבערם בדרך אחרת;

(ז) להעמיד להשגחה רפואית נוסעים מאזורים נגועים;

(ח) רכישה באנגריה - תמורת תשלום - של קרקע או בנינים לשם שיכונם של בני־אדם הטעונים מעצר או בידוד או של בני־אדם הזקוקים לשיכון בתוצאת כל צעדים שנקטו לפי סעיף זה;

(ט) לתפוס, על יסוד תשלום, בנינים או קרקעות כדי להתקין בהם בתי־חולים זמניים בקשר לאמצעים שנקטו בהם לשם הדברתה או מניעתה של מחלה;

(י) לתפוס באנגריה, על יסוד תשלום, אמצעי-הובלה הדרושים בקשר עם האמצעים להדברת מחלה;

בתנאי שאם נתגלע סכסוך ביחס לתשלומים הנזכרים בפיסקאות (ח), (ט) ו-(י) דלעיל, יחליט הממונה על המחוז¹ בענין הסכום שיש לשלמו.

(3) רשאי המנהל או רופא ממשלתי לסדר או להתקין, בין בצו ובין בהוראה או בכל דרך אחרת שהיא כי שום מת לא ייקבר בעיר או בכפר או באזור נגועים, עד אם נבדקה הגופה ע"י רופא ממשלתי או ע"י מפקח על הבריאות, ורשאי הוא לסדר או להתקין, בין בצו ובין בהוראה או בכל דרך אחרת שהיא, כי יינקטו אמצעים כדי להבטיח שגופות אשר לא נבדקו כאמור בזה לא תיקברנה בשום בית-קברות או מקום-קבורה.

(4) (א) על יסוד דרישה מאת המנהל או רופא ממשלתי, רשאי הממונה על המחוז¹ לצוות לסתור או להרוס כל מבנה או מחסה המשמש למשכן אדם או בהמה שמחמת מצבו הבלתי סניטרי הוא מהווה, לדעת המנהל או הרופא הממשלתי, מרכז להפצת מחלה. מותר לשלם לבעליו פיצויים בעד סתירתו או הריסתו של כל מבנה או מחסה כנ"ל, בסכום שייקבע ע"י בוררות לכשאין הסכם: בתנאי שכאשר יעמדו להחליט בשאלה אם יש לשלם פיצויים כאלה ומה הסכום שישולם, יביאו בחשבון את השאלה עד לאיזה שיעור יש לזקוף לרשלנותו של הבעל את המצב הבלתי סניטרי של המבנה או המחסה.

(ב) אם פרצה מגפה באזור מוגבל, רשאי הממונה על המחוז¹ לצוות כי שום אדם לא יצא מן האזור שהוגבל ורשאי לנקוט באמצעים, כגון הקפת האזור בשרשרת סניטרית או באמצעים אחרים, ככל אשר ימצא לנחוץ כדי להגשים למעשה את הצו, ולתכלית זו רשאי לדרוש את עזרת המשטרה.

21. (1) אם יש לו לרופא ממשלתי של כל מחוז הוכחות כי איזה אדם סובל ממחלה מידיבקת שיש ליחסה לחלב הנמכר במחוז ע"י איזו מחלבה או כי החלב של כל מחלבה כזאת עלול להביא את המחלה המידיבקת על כל אדם הגר במחוז, חייב רופא ממשלתי לבקר את המחלבה ולבדוק

בדיקת מחלבות
וסמכות לאסור
הספקת חלב
(תיקון התשל"ג)

1. ראה הערה 1 לסעיף (47).

אותה ואת כל אדם ואדם העובד בה או הגר בבנין המחלבה או הגר בכל בנין אשר מתגורר בו כל אדם העובד באותה מחלבה, ולהגיש מיד דו"ח על תוצאות בדיקתו לרופא המחוזי, והרופא המחוזי, לאחר שיעיין בדו"ח הנ"ל ובדו"ח של פקיד וטרינרי ממשלתי בדבר מצב בריאותו של העדר ובכל עדות אחרת שתוגש לפניו ע"י הצדדים הנוגעים בדבר, יעשה אחת משתי אלה: או שיתן צו הפוקד על בעל המחלבה לא לספק חלב מאותה מחלבה, בתוך המחוז או מחוצה לו עד לביטול הצו ע"י הרופא המחוזי, או שיחליט כי אין צורך במתן צו כזה.

(2) כל צו כזה יבוטל מיד לכשיוכח הרופא המחוזי כי החלב מן המחלבה הנ"ל שוב אינו עלול לגרום למחלה מידבקת.

(3) הרשות לכל בעל מחלבה המוצא את עצמו נפגע ע"י צו כזה לערער בפני הממונה על המחוז¹, והממונה על המחוז רשאי ליתן צו הדורש מאת בעל המחלבה לחדול מלספק חלב או יוכל לשנות או לבטל כל צו שניתן ע"י הרופא המחוזי, ורשאי הוא בכל עת שהיא לבטל כל צו שניתן עפ"י סעיף זה. עד שתינתן ההחלטה בכל ערעור כזה יישאר הצו בתקפו.

(4) כל המסרב להרשות לרופא הממשלתי לערוך את הבדיקה כפי שנקבע לעיל או שלאחר נתינת כל צו עפ"י סעיף זה הוא מוסיף לספק חלב בניגוד לצו, יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס שלא יעלה על עשר לירות ואם הוא ממשיך בעבירה זו יהא צפוי לקנס נוסף שלא יעלה על חמש לירות לכל יום שבו הוא ממשיך בעבירה.

(5) בעל מחלבה לא יהא צפוי לעמוד במשפט על הפרת חוזה אם נבעה ההפרה מתוך צו שניתן עפ"י סעיף זה.

22. (1) כל אדם -

(א) הסובל ממחלה מידבקת והוא מגלה עצמו, ביודעין, בצורה שיש בה סכנה לבריאות הציבור בכל רחוב, מקום ציבורי, חנות, בית-מלון, כלירכב ציבורי או בכל מקום שהשימוש בו משותף לאנשים, פרט לבני המשפחה או לאנשי הבית שהאיש הסובל כנ"ל משתייך אליהם, או כשהוא נתון במצבהעלול לסכן את בריאות הציבור, הוא נכנס לכלכלי-

עונשים על העמדת
אנשים וחפצים
נגועים גלויים
לעין כל
(תיקון התשנ"ב)

1. ראה הערה 1 לסעיף (4).

רכב ציבורי מבלי להודיע תחילה לבעליו, למפקחו או לנהגו כי הוא סובל כנ"ל; או

(ב) הממונה על אדם הסובל כנ"ל והוא מגלה אותו ברבים כאמור לעיל; או

(ג) הנותן, משאיל, מוכר, מעביר או מגלה כל כלי מיטה, מלבושים, סחבות או דברים אחרים העלולים להסתיר בתוכם את נגע ההידבקות, או המתיר לכבס אותם או לגלותם בכל מכבסה או בכל מקום שהשימוש בו משותף לכמה אנשים, פרט לבני המשפחה או לאנשי הבית שהאיש הנגוע משתייך אליהם, מבלי שיחטא אותם תחילה להנחת דעתו של הרופא הממשלתי,

יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס שלא יעלה על חמש לירות.

(2) כל בעל או נהג של כלי-רכב ציבורי ידאג לחיטוי כלי הרכב כדי הנחת דעתו של הרופא הממשלתי מיד לאחר שהוביל, לפי ידיעתו אדם הסובל ממחלה מידבקת ולפי סוגה או מצבה של המחלה עלול כלי הרכב להצפין או לשמור בתוכו את ההידבקות או את גורם ההידבקות; ואם לא יעשה כן יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס שלא יעלה על חמש לירות; אלא שלא יידרש מאת בעל כלי הרכב או מאת נהגו להוביל בכלי הרכב כל אדם הסובל כנ"ל אלא אם כן שולם לו סכום שיש בו כדי לכסות כל הפסד או הוצאה העלולים להגרם לו ע"י ביצוע הוראות סעיף זה.

חובתו של המשרד תהא, לכשיידרש על ידי בעל כלי הרכב או על ידי נהגו, לדאוג לחיטוי כלי הרכב הציבורי כנ"ל, והמשרד רשאי לעשות זאת בחינם.

(3) כל המשכיר ביודעין בית, חדר או חלק של בית שבו סבל אדם ממחלה מידבקת, בלא שחיטא, להנחת דעתו של הרופא הממשלתי או מפקח הבריאות, את הבית, החדר או החלק של הבית וכל החפצים שבו העלולים לשמור בהם את ההידבקות, יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס שלא יעלה על עשרים לירות.

לצרכי סעיף-קטן זה רואים את בעליו של בית מלון כאילו השכיר חלק של בית לאדם שנתקבל כאורח לאותו בית מלון.

(4) הוריו של ילד או אדם הממונה על טיפולו או השגחתו של ילד הסובל או שסבל מאחת המחלות המידבקות המפורטות בתוספת השלישית של פקודה זו או מכל מחלה אחרת שיכריז עליה המנהל, במודעה שתפורסם ברשומות, כעל מחלה מידבקת בכל אזור מסויים ולמשך כל תקופה מסויימת לצרכי סעיף-קטן זה, או הוריו של ילד או האדם הממונה על טיפולו או השגחתו של ילד הגר בבית שבו שוררת או שררה

מחלה כזאת במשך שלושה חדשים, וביוזעין או מתוך רשלנות הם מרשים לילד לבקר בבית הספר בלא שיקבלו ויראו למורה או לאדם אחר הממונה על בית הספר תעודה מרופא בעל רשיון כי מותר לילד לבקר בבית הספר, ייאשמו בעבירה ויהיו צפויים לקנס.

כל מורה אשר ירשה לילד, ביוזעין, לבקר בבית ספר מתוך הפרת הוראות סעיף-קטן זה, יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס של לא יותר מחמש לירות.

(5) כל אדם הסובל ממחלה מידבקת או הגר בבית מנוגע או שהוכח כי הוא מצפין בגופו את גורם ההידבקות של מחלה מידבקת באופן המהווה סכנה לאחרים:

(א) לא יעסוק בכל מלאכה הקשורה בהספקת מזון אם לא נקטו באמצעי-זהירות מתאימים נגד הפצת המחלה; או

(ב) לא ינהל כל עסק או מסחר באופן העלול להפיץ את המחלה.

כל העובר ביוזעין על הוראות סעיף-קטן זה יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס שלא יעלה על עשר לירות.

(6)¹ (א) אם מת אדם ממחלה מידבקת בבית חולים או במקום זמני לשיכון חולים, והרופא הממשלתי או רופא בעל רשיון מעיד כי כדי למנוע כל סכנה של העברת המחלה או הפצת ההידבקות רצוי, לפי דעתו, שלא להוציא את הגופה מבית החולים אל המקום הנ"ל אלא אם כן עומדים לקבור אותה מיד, הרי יהא אסור לכל אדם להוציא את הגופה אלא לצורך זה בלבד; ומשהוצאה הגופה מבית החולים או מהמקום הנ"ל תילקח מיד ישר למקום הקבורה ושם תיקבר.

(ב) כל העובר ביוזעין על הוראות סעיף-קטן זה יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס שלא יעלה על עשר לירות.

(ג) שום דבר האמור בסעיף קטן זה לא ימנע העברת גופת מת מבית החולים לחדר המתים, ולצרכי סעיף קטן זה רואים את חדר המתים כחלק מבית החולים.

23. רשאי המנהל, באישור שר הבריאות, להתקין מזמן לזמן תקנות שיראה צורך בהן בענין בידודם, שיכונם וריפויים של אנשים הנגועים או העלולים להיות נגועים בכל מחלה אפידמית, מקומית או מידבקת ובענין

תקנות
(תיקון 1947)

1. ראה הערה 1 לסעיף (2) דלעיל.

מניעת התפשטות, הכנסתן לישראל, או התחלתן של המחלות האלה, הן בימיה, בנהרותיה ובמימיה של הארץ והן ביבשה שלה; ורשאי הוא להכריז מי היא הרשות או מי הן הרשויות אשר תטלנה ותבצענה את התקנות האלה.

מוסדות רפואיים

(תיקון התשנ"ב)

24. (א) בפקודה זו -

"מוסד רפואי" - בית חולים, מרפאה, מוסד לטיפול במשתמשים בסמים ומעבדה; "מטופל" - מי שמקבל טיפול במוסד רפואי, בין בדרך של אשפוז, שהיית יום או שהיית לילה, ובין בכל דרך אחרת; "ענף רפואה ייחודי" - ענף רפואה המפורט בתוספת החמישית; "יחידה מקצועית" - יחידה בבית חולים, לרבות מחלקה, מכון, מרפאה או חדר ניתוח ולמעט מעבדה; "יחידה מקצועית ייחודית" - יחידה מקצועית העוסקת בענף רפואה ייחודי.

(ב) לצרכי חלק זה יכלול המונח "בית-חולים" כל בית-חולים, מבראה, בית-מרפא וכל בנין המשמש, או מכוון לשמש, לקבל אנשים הסובלים מכל חולי, פצע, ליקוי גופני או רוחני ולקבלת נשים יולדות, כדי לטפל באנשים טיפול רפואי, בין שניתן או הובטח ובין שלא ניתן או הובטח שכר או תשלום ע"י כל אדם שנתקבל שם כנ"ל.

24א. (1) לא יקים אדם בית חולים אלא אם כן קיבל אישור לכך, מראש, מאת המנהל (להלן - אישור הקמה); לענין זה, "הקמה" - לרבות בניה, הרחבה, הוספת יחידה מקצועית או מיטות, שינוי ייעוד של יחידה מקצועית או של מיטות, פתיחת חדר ניתוח, וכן הסבה או התאמה של מבנה קיים לבית חולים.

(2) המנהל יתן אישור הקמה, בהתחשב בשיקולים רפואיים ובשיקולים הבאים בלבד:

(א) ההקמה וההפעלה השוטפת של בית החולים לא יטילו מעמסה על ההוצאה הציבורית לבריאות;

(ב) תוספת המיטות לא תגרום לחריגה משיעור המיטות לנפש על פי יעודן ועל פי צרכי האוכלוסיה באותו אזור.

(3) השר, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, יקבע בתקנות כללים, מבחנים ואמות מידה לביצוע הוראות סעיף קטן (2).

פירוש

[תיקונים: התשנ"ב, התשס"ג, התשס"ח (מס' 3)]

אישור הקמה

[תיקונים: התשנ"ג, (מס' 2), התשס"ג, התשס"ח (מס' 3)]

3א) המנהל לא ייתן אישור הקמה לענין הוספת יחידה מקצועית ייחודית אלא אם כן הוספתה לא תגרום לחריגה מהמספר המרבי של יחידות כאמור בענף הרפואה הייחודי שלגביו מתבקש האישור או משיעור היחידות כאמור לנפש באותו ענף רפואה, כמפורט בתוספת החמישית, ובכפוף לתנאים המפורטים באותה תוספת.

3ב) שר הבריאות, בהסכמת שר האוצר, רשאי לשנות בצו את התוספת החמישית.

4) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות כל דין.

24ב. המנהל רשאי, לאחר ששמע את עמדת בית החולים, להורות על סגירת יחידה מקצועית בבית החולים, או על הפחתה של מספר המיטות בו, בכל אחד מאלה -

1) לשם צמצום ההוצאה הציבורית לבריאות, ובלבד שאין בכך כדי לפגוע בבריאות הציבור;

2) לשם שמירה על בריאות הציבור או מניעת פגיעה בבריאות הציבור.

3) לגבי יחידה מקצועית בבית חולים העוסקת בנטילת אברים בהשתלת אברים כהגדרתן בחוק השתלת אברים, התשס"ח-2008 - בית החולים או היחידה המקצועית לא קיימו הוראה מהוראות החוק האמור.

4) לגבי מחלקה מוכרת כהגדרתה בחוק תרומת ביציות, התש"ע-2010 - בית החולים או המחלקה המוכרת לא קיימו הוראה מהוראות החוק האמור.

סגירת יחידה מקצועית או הפחתה במספר המיטות [תיקונים: התשס"ג (מס' 3), התשס"ח, התש"ע]

24ג. 1. א) כל תשלום לרופא או לבעל מקצוע אחר, בעד שירות רפואי שביצע בתחומי מוסד רפואי, בין שהרופא או בעל המקצוע הוא עובד המוסד הרפואי ובין שאינו עובדו, ישולם לרופא או לבעל המקצוע על ידי המוסד הרפואי בלבד.

ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על השירותים המפורטים להלן, אלא אם כן קבע שר הבריאות אחרת לגבי כלל קופות החולים וחברות הביטוח כאחד:

1) שירות רפואי שלגביו יש לרופא או לבעל המקצוע האחר זכאות לתשלום מחברת ביטוח או מקופת חולים, במסגרת התקשרות ביניהם;

2) שירות התייעצות עם רופא או עם בעל מקצוע אחר.

תשלום לרופא או לבעל מקצוע בעד שירות רפואי שביצע במוסד רפואי (תיקון התשע"ו)

1. תחילתו של סעיף 24 לפקודת בריאות העם, ביום 1.7.2016, והוא יחול על תשלומים שישולמו ועל התקשרויות שנעשו החל ביום האמור ואילך.

(ג) רופא או בעל מקצוע אחר, או מי מטעמם, לא יקבלו, במישרין או בעקיפין, כל תשלום נוסף על התשלום כאמור בסעיף קטן (א), בעד השירות הרפואי שביצעו בתחומי מוסד רפואי, והמוסד הרפואי לא יאפשר כל תשלום כאמור.

(ד) התקשרות של מוסד רפואי עם רופא או בעל מקצוע אחר לביצוע שירות רפואי בתחומי המוסד הרפואי תכלול התחייבות של הרופא או של בעל המקצוע להימנע מקבלת תשלום נוסף כאמור בסעיף קטן (ג).

(ה) בסעיף זה -

"חברת ביטוח" - מבטח כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981;

"מוסד רפואי" - בית חולים או מרפאה כירורגית;

"מרפאה כירורגית" - מרפאה כהגדרתה בסעיף 34(ג), הטעונה רישום בהתאם להוראות לפי סעיף 34(א)(2), ואשר מבוצעות בה פעולות כירורגיות;

"קופת חולים" - קופת חולים במסגרת תכנית לשירותי בריאות נוספים כמשמעותם בסעיף 10 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994;

"תשלום" - בין כשכר עבודה ובין בכל דרך אחרת.

224.1: (א) (1) שר הבריאות, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, יקבע בתקנות כללים שיחולו על רופא, בין שכיר ובין עצמאי, שיעץ לאדם או טיפל בו במסגרת שירות מרפאה ציבורי או שירות מרפאה קהילתי לעניין איסור המשך טיפול באותו אדם או ייעוץ לו שלא במימון ציבורי, במהלך תקופת מרווח שיקבע.

(2) תקופת המרווח כאמור בפסקה (1) לא תפחת מארבעה חודשים ולא תעלה על שמונה חודשים מעת הייעוץ או הטיפול האחרון שנתן הרופא במסגרת שירות המרפאה הציבורי או שירות המרפאה הקהילתי.

(3) השר רשאי לקבוע בתקנות כאמור בפסקה (1) ובדרך האמורה בה הגבלות או הקלות במקרים ייחודיים שיקבע, שיחולו במקום האיסור כאמור באותה פסקה, אם מצא שניתן להסתפק בכך לשם

כללים לעניין המשך טיפול רפואי פרטי לאחר טיפול רפואי במסגרת שירות מרפאה ציבורי או קהילתי
[תיקונים: התשע"ו (מס' 2), התשע"ח]

1. על פי תיקון התשע"ו (מס' 2): תקנות כאמור בסעיף 24 לפקודת בריאות העם, יכול שיקבעו תחולה הדרגתית, לרבות בהתחשב במיקום גאוגרפי, ובלבד שעד תום שלוש שנים מיום 23.12.2015 יחולו התקנות באופן מלא על כלל הרופאים; שר הבריאות ושר האוצר רשאים להאריך, בצו, את התקופה האמורה בשנה אחת.

מניעת ניגוד עניינים בין עבודתו של הרופא במסגרת שירות מרפאה ציבורי או שירות מרפאה קהילתי ובין עיסוקו כרופא שלא במימון ציבורי.

(ב) שר הבריאות ידווח לוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת על היישום וההשלכות של ההוראות לפי סעיף זה, פעמיים בשנה ב-1 באפריל של כל שנה וב-1 באוקטובר של כל שנה, במשך שלוש שנים החל מיום י"ט בכסלו התשע"ו (1 בדצמבר 2015).

(ג) בסעיף זה -

"חוק ביטוח בריאות" - חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994;
"מימון ציבורי" - מקורות מימון אלה, כולם או חלקם:

(1) מקורות המימון המפורטים בסעיף 13(א) לחוק ביטוח בריאות;

(2) הכנסה שמקורה ברכש של משרד ממשרדי הממשלה, צבא הגנה לישראל או המוסד לביטוח לאומי;

(2א) תשלום ששילם תייר מרפא למוסד רפואי ציבורי; לענין זה, "מוסד רפואי ציבורי", "תייר מרפא" - כהגדרתם בחוק תיירות מרפא, התשע"ח-2018;

(3) מקורות מימון ציבוריים נוספים שקבעו שר הבריאות ושר האוצר בצו;

"שירות מרפאה ציבורי" - שירות הניתן במרפאת חוץ הפועלת במסגרת בתי חולים כלליים, לרבות מרפאת בריאות הנפש בבתי חולים כלליים וכן מכון המבצע פעולות אבחון בבית חולים כללי ולמעט שירות רפואי פרטי (שר"פ);

"שירות מרפאה קהילתי" - שירות שמציעה קופת חולים כחלק מסל שירותי הבריאות כהגדרתו בסעיף 7 לחוק ביטוח בריאות, לרבות שירות כאמור הניתן במכון המבצע פעולות אבחון.

25. (א) לא יפתח אדם מוסד רפואי, לא יפעילו ולא ינהלו, אלא אם כן נרשם בידי המנהל בהתאם להוראות פקודה זו והתקנות לפיה. היה המוסד הרפואי בית חולים, יכלול הרישום את פירוט ענפי הרפואה שבהם מורשה בית החולים לעסוק, ואת פירוט היחידות המקצועיות המורשות לפעול בו.

(ב) המנהל רשאי לקבוע כי רישומו של מוסד רפואי יהיה לתקופה מוגבלת שתיקבע בעת הרישום, בשים לב לאפיו של המוסד ותיפקודו ושאר נסיבות הנוגעות לענין.

(ג) לא ינהל אדם מוסד רפואי רשום ולא יפעילו אלא בהתאם להוראות פקודה זו והתקנות לפיה, וכן בהתאם לתנאים שקבע המנהל לענין אותו מוסד רפואי.

הפעלת מוסד
רפואי
(תיקונים: התשנ"ב,
התשס"ג)

25א. (א) המנהל¹ רשאי להורות בצו על סגירת מוסד רפואי (להלן - צו סגירה), אם מצא אחת מאלה:

- (1) המוסד הרפואי אינו רשום לפי הוראות פקודה זו;
- (2) במוסד הרפואי לא קוימה הוראה מהוראות פקודה זו או התקנות לפיה, או לא קויים תנאי שקבע המנהל לאותו מוסד רפואי;
- (3) המוסד הרפואי מתנהל בדרך שאינה לטובת בריאותם או רווחתם של המטופלים בו.

לענין סעיף זה, "מוסד רפואי" - לרבות חלק ממנו.

(ב) המנהל יקבע בצו הסגירה הוראות לענין ביצועו, לרבות בדבר איסור קבלת מטופלים חדשים, המשך הטיפול במטופלים או העברתם של המטופלים למוסד רפואי אחר, וכן את המועד לסגירת המוסד הרפואי.

(ג) לא יתן המנהל צו סגירה ולא יורה על ביטול רישום לפי סעיף קטן (ו) או (2) או (3) אלא לאחר שנתן לבעליו של המוסד הרפואי או למנהלו, הזדמנות להשמיע את טענותיהם בפניו; אולם, אם מצא המנהל כי נשקפת סכנה מיידית חמורה למטופלים, רשאי הוא לתת צו סגירה לאלתר.

(ד) צו סגירה או החלטה על ביטול רישום לפי סעיף קטן (ו) יימסרו לבעליו של המוסד הרפואי או למנהלו.

(ה) בעליו של מוסד רפואי או מנהלו, רשאים, בתוך שלושה חדשים מהיום שבו נמסר להם הצו, או מהיום שבו נמסרה להם החלטת המנהל לבטל את הרישום של המוסד לפי סעיף קטן (ו) או (2) או (3), לערור על הצו או ההחלטה לפני שר הבריאות; אין בהגשת הערר כדי לעכב את הביצוע של צו הסגירה.

(המשך בעמוד הבא)

1. סמכות המנהל עפ"י סעיף זה הואצלה לכל רופא מחוזי כמשמעותו בפקודה בתחום לשכת הבריאות המחוזית או הנפתית, לפי הענין, שעליה הוא מופקד [י"פ 4022, התשנ"ב (5.7.1992), עמ' 3781].

(ו) המנהל רשאי להורות על ביטול רישומו של מוסד רפואי אם נתקיים בו אחת מאלה:

(1) ניתן צו סגירה ולא הוגש עליו ערר, או הוגש ערר - ונדחה;

(2) הרישום לא חודש בתום התקופה שנקבעה לו;

(3) המנהל מצא כי המוסד הרפואי חדל לשמש ככזה.

(ז) בצו סגירה רשאי המנהל להורות למשטרה להיכנס למוסד הרפואי שלגביו ניתן הצו ולנקוט כל אמצעי, לרבות שימוש בכוח סביר, כדי להבטיח ציות לצו.

רישום בתי חולים¹

(תיקון התשנ"ב)

26. בבית חולים המתנהל בידי מי שאיננו רופא בעל רשיון ימונה מנהל רפואי שהוא רופא בעל רשיון, אשר ייעץ למנהל בנושאים הרפואיים של בית החולים.

הנהלת בית חולים
(תיקון התשנ"ח)

27. אין רושמים בית-חולים אלא אם כן נוכח המנהל -

תנאי הרישום

(א) כי הרופא בעל הרשיון או הרופאים בעלי הרשיון הממונים על אותו בית-חולים או על חלקים ממנו מוסמכים לעסוק בכל ענף-רפואה מיוחד או ענפי-רפואה מיוחדים שאותו בית-חולים עוסק בהם, וכי מכל הבחינות האחרות ראויים הם לשמש ממונים על בית החולים; וכן

(ב) יש מספר מספיק של אחיות; וכן

(ג) כי האחות הראשית או אדם אחר הממונה על האחיות היא אחות מוסמכת ויש בידה דיפלומה או תעודות-לימוד כאחות, שהן מוכרות מטעם המנהל; וכן

(ד) כי המגרש, הבנין או הבנינים והנוחיות הכלליות מניחים את הדעת מכל הבחינות; וכן

(ה) כי הציוד מתאים ומספיק למילוי כל הדרישות של בית החולים או בית המרפא; וכן

(ו) כי בית החולים מכיל לא פחות משתיים-עשרה מיטות לחולים, מלבד מיטות הבידוד.

1. הכותרת הוספה בתיקון התשנ"ב.

28. אם מתנהלים בתי־חולים או בתי־מרפא על ידי יותר מרופא אחד בעל רשיון, רואים רק אחד מן הרופאים האלה כמנהל והוא יהיה אחראי בתור כזה.

מנהל אחראי

29. שר הבריאות רשאי לקבוע, דרך כלל או לסוגים של בתי־חולים או מרפאות או לגבי סוגי־חולים שבהם, יומנים ורשומות אחרות, שקיומם וניהולם חובה על מנהל בית־חולים או על רופאיו, או על מנהל מרפאה או על רופאו.

ניהול יומנים ורשומות
[תיקונים: התשל"ג,
התשנ"ג (מס' 2)]

29א. (1) שר הבריאות רשאי בתקנות לחייב מנהל בית־חולים או רופאיו להגיש לרופא ממשלתי שמינה לכך דינים־זחשבוניות לפי טופס שנקבע בתקנות וכל מידע מיוחד שידרוש הרופא הממשלתי.

רשות מבקרת
[תיקונים: התשל"ג,
התשנ"ג (מס' 2)]

(2) הרופא הממשלתי, או מי שהוא הסמיך לכך בכתב מבין עובדי משרד הבריאות, רשאים בכל עת סבירה לבדוק את היומנים והרשומות המתנהלים בבית החולים, ומנהל בית החולים וכל אדם המועסק בו חייבים להקל על בדיקה כזאת.

(3) הגיעו לשר הבריאות ידיעה או תלונה על מעשה או מחדל שיש עמו חשד סביר לפגיעה בזכות כל שהיא של חולה תוך כדי אשפוז בבית־חולים או תוך כדי טיפול בו במרפאה או עקב האשפוז או הטיפול כאמור, רשאי רופא ממשלתי כאמור בסעיף קטן (1) לבדוק את הרשומות הרפואיות המתייחסות לאותו חולה, ומנהל בית החולים או רופא המרפאה, חייבים לספק לרופא הממשלתי כל מידע שידרשו לצורך בירור המקרה, לרבות מידע מתוך רשומות רפואיות המתייחסות לחולים אחרים, ובלבד שזהותם של חולים אלה לא תיחשף.

(4) האמור בסעיף זה אינו בא לגרוע מכל חובה שהוטלה בהוראה אחרת של פקודה זו או של חיקוק אחר, ואין בו כדי להתיר פרסום שמותיהם של חולים.

29ב. שר הבריאות רשאי לקבוע בתקנות הוראות המחייבות מנהלי בתי־חולים או מרפאות הטעונות רישום כאמור בסעיף 34 וכל האחראים בהם על קבלת חולים לטיפול, להודיע ללא דיחוי לתחנת־משטרה קרובה על כל אדם פצוע, חסר־הכרה או מת, שהגיע לבית החולים או למרפאה כאמור ושיש חשש סביר שהיה מעורב במעשה אלימות.

הודעה על חשש אלימות
[תיקונים: התשל"ג,
התשנ"ג (מס' 2)]

חלק ד' 1: התקנת מצלמות לשם הגנה על מאושפזים בבית חולים גריאטרי

(תיקון התשע"ט)

ג.29. (א) בחלק זה -

הגדרות

(תיקון התשע"ט)

"אבטחת מידע" - כהגדרתה בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות - התשמ"א-1981;

"בית חולים גריאטרי" - כל אחד מאלה:

(1) בית חולים כמשמעותו בסעיף 24, שלפי תנאי רישומו כאמור

בסעיף 25 הוא מורשה לעסוק בטיפול בחולים סיעודיים או תשושי

נפש ומיועד כולו לטיפול בחולים כאמור;

(2) מחלקה בבית חולים כאמור בפסקה (1), המיועדת לטיפול

בחולים סיעודיים או תשושי נפש;

"מנהל בית החולים" - מנהל בית חולים גריאטרי כהגדרתו בפסקה (1) להגדרה

"בית חולים גריאטרי" או מנהל בית חולים שיש בו מחלקה כאמור

בפסקה (2) להגדרה האמורה, לפי העניין;

"מרחב משותף" - חלל המשמש או הנועד לשמש מקום שהייה לרוב המאושפזים

בבית חולים גריאטרי, ובכלל זה חדר אוכל וחדר יום;

"מרחב פרטי" - חדר אשפוז בבית חולים גריאטרי המיועד ללינת המאושפז,

לרבות חדר רחצה או שירותים הנמצאים בתוך חדר האשפוז או צמוד לו

ומיועדים לשימוש המאושפז;

"נציג חוקי" - מי שמונה על ידי המאושפז בייפוי כוח מתמשך לעניינים אישיים,

או מי שמונה אפוטרופוס לעניינים אישיים, והכול לפי הוראות חוק

הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962;

"פגיעה" - ביצוע עבירה כהגדרתה בסעיף 368(ח)(2) עד (5) לחוק העונשין.

29. מטרתו של חלק זה לאתר ולמנוע פגיעה במאושפזים בבית חולים

גריאטרי באמצעות התקנת מצלמות, תוך שמירה, ככל האפשר, על כבודם

ופרטיותם של המאושפזים, של העובדים בבית החולים ושל כל אדם אחר

הנמצא בבית החולים.

29.ה. (א) מנהל בית החולים אחראי להתקנת מצלמות שיתעדו את הנעשה

במרחב המשותף ובמרחב הפרטי, לשם מניעה ואיתור של פגיעה במאושפזים,

לפי הוראות חלק זה.

מטרה

(תיקון התשע"ט)

חובת התקנת

מצלמות בבתי

חולים גריאטריים

(תיקון התשע"ט)

(ב) המנהל רשאי לפטור בית חולים גריאטרי מהחובה האמורה בסעיף קטן (א), כולה או חלקה, לתקופה שיקבע, אם סבר כי אין הדבר נדרש בשים לב לנסיבות העניין, ורשאי הוא להאריך את תוקפו של הפטור מעת לעת; המנהל אינו רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף קטן זה.

129. (א) מנהל בית החולים אחראי להציב בכניסה לבית החולים ובכל מרחב בבית החולים שמופעלות בו מצלמות לפי חלק זה שלט ברור וקריא, המודיע על הפעלת מצלמות בבית החולים, ובמרחב הפרטי - גם הודעה על זכותו של מאושפז לסרב להפעלת מצלמות במרחב הפרטי שלו, כאמור בסעיף 129.

(ב) השלט כאמור בסעיף קטן (א) יהיה בסמל ובמילים, בשפות עברית וערבית, ובמידת הצורך - בשפות נוספות המובנות למאושפזים בבית החולים.

(ג) מנהל בית החולים אחראי ליידע כל מאושפז בדבר הפעלת המצלמות לפי חלק זה, לרבות מטרת הפעלתן, אופן הפעלתן, מיקומן, השימושים שייעשו בצילומים, ובדבר זכותו של מאושפז לסרב להפעלת מצלמות במרחב הפרטי שלו, כאמור בסעיף 129; מידע כאמור יימסר גם לנציגו החוקי של מאושפז, אם יש כזה, ואם מתעורר חשש כי המאושפז אינו מבין את משמעות המידע ולא מונה לו נציג כאמור - לבן משפחתו של המאושפז המוכר לצוות בית החולים.

(ד) היידוע לפי סעיף קטן (ג) יבוצע שבעה ימים לפחות לפני הפעלת המצלמות, או לפני קבלה לאשפוז של מאושפז חדש.

(ה) מנהל בית החולים יידע את כל עובדי בית החולים וכל עובד חדש בבית החולים, לפני תחילת עבודתו, בכתב ובעל פה, בשפה המובנת לעובד, על הפעלת מצלמות בבית החולים, מטרת הפעלתן, מיקומן, אזורי הצילום וכן לגבי הוראות סעיף 129 בעניין הצפייה והשימוש בצילומים.

129. (א) מאושפז רשאי להודיע למנהל בית החולים שבו הוא מאושפז על סירובו להפעלת מצלמות במרחב הפרטי שלו, כולו או חלקו, בכל עת, וכן רשאי הוא לבקש כי צילומים שנעשו עד למתן הודעת הסירוב - יימחקו; הודיע מאושפז כאמור - תופסק הפעלת המצלמות לפי בקשתו, ואם ביקש גם למחוק את הצילומים - יימחקו הצילומים, ובלבד שעד אותו מועד לא קיבל מנהל בית החולים מידע או תלונה על אירוע המעורר חשש לפגיעה העולה מהצילומים.

(ב) היה למאושפז נציג חוקי, רשאי הנציג החוקי להודיע על סירובו להפעלת המצלמות במרחב הפרטי של המאושפז ולמחיקת צילומים שנעשו עד למתן הודעת הסירוב, ויחולו הוראות סעיף קטן (א); חילוקי דעות בין המאושפז ובין נציגו החוקי ייחשבו עניין אישי מהותי לפי סעיף 32(ה) או 167(4) לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962.

חובת יידוע בדבר הפעלת מצלמות (תיקון התשע"ט)

סירוב מאושפז להפעלת מצלמות במרחב הפרטי שלו (תיקון התשע"ט)

(ג) הודעת הסירוב והפסקת הפעלת המצלמות לפי סעיף זה יתועדו ברשומה הרפואית של המאושפז.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), הוראות חלק זו יחולו גם על מאושפז שאינו מסוגל להבין בדבר ולקבל החלטות בקשר אליו, ואין לו נציג חוקי.

29ח. (א) המצלמות יותקנו ויופעלו בבית חולים גריאטרי באופן שמספרן, מיקומן, זוויות הצילום שלהן, בחירת האמצעים הטכנולוגיים לצילום וטיב הצילום ואיכותו, יאפשרו תיעוד כאמור בסעיף 29ה, והכול במטרה למנוע פגיעה במאושפזים בבית החולים הגריאטרי, תוך שמירה ככל האפשר על כבודם ועל פרטיותם של המאושפזים, של עובדי בית החולים הגריאטרי ושל כל אדם אחר הנמצא בבית החולים הגריאטרי, ולפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) המצלמות יותקנו ויופעלו לפי הוראות אלה:

- (1) המצלמות יוצבו באופן גלוי ולא יוסתרו;
- (2) המצלמות יצלמו בלא הקלטת קול;
- (3) המצלמות יותקנו באופן שימנע, ככל האפשר, גרימת נזק או חבלה בהפעלתן;
- (4) לאף אדם, פרט לגורם שהסמיך לכך מנהל בית החולים, לא תהיה אפשרות להפעיל את המצלמות או להפסיק את הפעלתן;
- (5) הצילום במרחב הפרטי יתבצע רק כאשר שני אנשים או יותר נמצאים במרחק שאינו עולה על 50 סנטימטרים זה מזה;
- (6) הצילום במרחב הפרטי לא יאפשר לזהות את המצולמים, ובלבד שתישמר האפשרות לזהותם, בעת ביצוע בירור, בקרה וחקירה בידי המוסמכים לכך לפי כל דין.

(ג) השר רשאי לקבוע בתקנות הוראות נוספות לעניין התקנה והפעלה של מצלמות במרחב המשותף ובמרחב הפרטי.

29ט. (א) מנהל בית החולים ישמור את הצילומים לפי חלק זה לתקופות המנויות להלן, ולאחריהן יימחקו הצילומים אוטומטית, בכפוף להוראות סעיף 29יב(ב):

- (1) צילומים במרחב הפרטי - 60 ימים ממועד הצילום;
- (2) צילומים במרחב המשותף - 45 ימים ממועד הצילום.

אופן התקנת
המצלמות והפעלתן
(תיקון התשע"ט)

שמירת הצילומים
(תיקון התשע"ט)

(ב) מנהל בית החולים ינקוט אמצעים סבירים כדי למנוע גישה שאינה מותרת לצילומים, ובכלל זה מניעת חיבור של המצלמות וכל מחשב או התקן שעל גביו נשמרים הצילומים לרשת תקשורת; הצילומים יישמרו בנפרד מכל מאגר מידע אחר בבית החולים, ולא יועברו או יחוברו לכל מאגר מידע אחר בלא הסכמה כדין.

29י. (א) לא יצפה אדם בצילומים לפי חלק זה, לא יעתיקם, לא יעבירם לאחר ולא יעשה בהם או במידע שהתגלה לו מהם כל שימוש, אלא לפי הוראות חלק זה או לפי צו של בית משפט.

צפייה ושימוש
בצילומים
(תיקון התשע"ט)

(ב) מנהל בית החולים אחראי להפעלה של מערכת ניטור ובקרה שתתעד את כל ניסיונות הגישה למערכת שבה נשמרים הצילומים ולרישום הפרטים המזהים של מי שניגש למערכת, מועד הגישה וטעמיה.

(ג) אין בהוראות חלק זה כדי לגרוע מסמכויות הנתונות לגורמים המוסמכים, לפי כל דין, לרבות ביחס לשימוש בצילומים.

(ד) צילומים לפי חלק זה אינם מהווים רשומה רפואית, כמשמעותה בסעיף 17 לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996.

29יא. (א) מנהל בית החולים יקבע מורשי גישה לצילומים מבין אלה: חבר הנהלת בית החולים כמשמעותה בסעיף 26, האחות הראשית של בית החולים כמשמעותה בסעיף 27 (ג), רופא שהוא מנהל מחלקה או אחות אחראית מחלקה.

(ב) בבית חולים שיש בו יותר משתי מחלקות לא יפחת מספר מורשי הגישה לפי סעיף קטן (א) משלושה אך לא יעלה על מורשה גישה אחד לכל מחלקה; בבית חולים שיש בו לכל היותר שתי מחלקות מספר מורשי הגישה כאמור יהיה שלושה; לעניין זה, "מחלקה" - כאמור בפסקה (2) להגדרה "בית חולים גריאטרי".

מורשי גישה
(תיקון התשע"ט)

(ג) התעורר חשש לפגיעה במאושפז, יצפה מורשה גישה בצילומים, יתעד בכתב את סיבת הצפייה, וידווח למנהל בית החולים על הצפייה ועל ממצאיו; עלה מהצילומים חשד לפגיעה במאושפז יחולו הוראות סעיף 29ב.

(ד) השר יקבע הוראות בדבר הכשרת מורשי גישה, ובכלל זה הכשרה לעניין הגנת הפרטיות.

29יב. (א) צפה מורשה גישה בצילומים שעלתה מהם פגיעה במאושפז, יודיע על כך מיד למנהל בית החולים; ואולם היה למורשה הגישה יסוד סביר להניח כי מנהל בית החולים מעורב בפגיעה, יודיע על כך למנהל ולא למנהל בית החולים.

הודעה על חשש
לפגיעה במאושפז
(תיקון התשע"ט)

(ב) קיבל מנהל בית החולים או המנהל הודעה כאמור בסעיף קטן (א), יורה לשמור את הצילומים הקשורים לפגיעה ועשויים לסייע בבירורה, מעבר לתקופות האמורות בסעיף 29ט(א), עד להשלמת ההליכים הנדרשים על פי כל דין לבירור ולחקירה של הפגיעה.

(ג) אין בהוראות חלק זה כדי לגרוע מחובת דיווח לפי סעיף 368ד לחוק העונשין.

29יג. (א) לשם בדיקת תלונה המעלה חשש לפגיעה במאושפז, המנהל רשאי לבקש מבית חולים גריאטרי לצפות בצילומים.

(ב) מנהל בית החולים יאפשר למנהל גישה נוחה לצפייה בצילומים ויספק לו קובצי צילום אם יתבקש לעשות כן.

(ג) לשם פיקוח על ביצוע הוראות חלק זה, רשאי המנהל לדרוש מכל אדם מידע ומסמכים, ככל הדרוש לביצוע הוראות חלק זה, בלי לגרוע מכל סמכות אחרת הנתונה לו לפי כל דין.

(ד) המנהל רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף זה ללא יותר משמונה עובדי המשרד, שהוסמכו לפי סעיף 30.

29יד. (א) בית חולים גריאטרי לא יפעיל מצלמות במרחב המשותף או במרחב הפרטי, אלא לפי הוראות חלק זה.

(ב) אין בהוראות חלק זה כדי למנוע שימוש במצלמות שאינן קבועות, לפי הוראות כל דין.

29טו. מנהל בית החולים ידווח למנהל, אחת לשנה, על קיום הוראות חלק זה לגבי בית החולים שבניהולו; דיווח כאמור יכלול, בין השאר, מידע בעניינים אלה:

(1) קיום חובת היידוע לפי סעיף 29י;

(2) פירוט לגבי אופן התקנת המצלמות והפעלתן לפי סעיף 29ח;

(3) שמירת הצילומים לפי הוראות סעיפים 29ו-29יב(ב);

(4) הפעלתה של מערכת ניטור ובקרה לפי סעיף 29יב(ב).

29טז. (א) השר ממונה על ביצוע חלק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו, בין השאר בעניינים אלה:

(1) אופן שמירת הצילומים;

צפייה וקבלת מידע על ידי המנהל כללי (תיקון התשע"ט)

שימוש מותר במצלמות (תיקון התשע"ט)

דיווח (תיקון התשע"ט)

ביצוע ותקנות (תיקון התשע"ט)

- (2) אופן הגישה לצילומים וניהול ההרשאות לצפייה בהם;
- (3) אופן השימוש בטכנולוגיות המבטיחות, ככל האפשר, את השמירה על כבודם ופרטיותם של המאושפזים בבית החולים הגריאטרי ושל כל אדם אחר הנמצא בו, ועל אבטחת המידע הנקלט במצלמות;
- (4) אופן הפיקוח והביקורת על קיום ההוראות שלפי חלק זה;
- (5) מסירת צילומים ומידע הקשור אליהם במסגרת קיום חובת דיווח לפי סעיף 368 ד לחוק העונשין.
- (ב) בתקנות לפי סעיף זה, רשאי השר לחייב את מנהל בית החולים לקבוע נוהל לשם קיומן של הוראות חלק זה בבית החולים שבניהולו.
- (ג) תקנות לפי חלק זה יותקנו בהסכמת שר המשפטים ושר האוצר ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת.

(המשך בעמוד הבא)

חלק ד'2: הוראות שונות

(תיקון התשע"ט)

30. המנהל או רופא ממשלתי רשאים בכל עת נוחה להיכנס לבית-חולים או לבית-מרפא לשם השגחה ובקורת, ורשאי הוא לדרוש כי יראו לו את תעודות ההכשרה של האחיות העובדות שם והעתק מן התקנות שהותקנו עפ"י סעיף 33.

בקורת והשגחה

31. (בוטל).

(תיקון התשנ"ב)

32. (בוטל).

(תיקון התשנ"ב)

33. רשאי המנהל להתקין תקנות בענין פתיחתם, רישומם, הנהגתם ופיקוחם של בתי חולים ובתי מרפא, והעתק מכל תקנות שהתקינו עפ"י סעיף זה יימסר לכל בית חולים ובית מרפא רשומים; בלא לפגוע בכללות הסמכויות הניתנות בסעיף זה, רשאי המנהל להתקין תקנות הקובעות את הדרישות בענין -

תקנות

[תיקונים: התשנ"ב,
התשנ"ג (מס' 2)]

(א) הסידורים הסניטריים;

(ב) שיכון לחולים ולאחיות;

(ג) מקום לניתוחים, למעבדות, לפעולות עיקור וחיטוי, לבתי מרקחת ולשאר צרכים טכניים;

(ד) האחיות, הן מבחינת הכשרותיהן והן מבחינת אימונן;

(ה) הכנתו ואגירתו של מזון, הן לחולים והן לחבר העובדים;

(ו) סידורים רפואיים וביתיים בדרך כלל;

(ז) סידורים לחיטוי ולמניעת התפשטותה של הידבקות;

(ח) סידורים למקרה דליקה;

(ט) קבלתם של חולים, לרבות הסדרת האשפוז על פי מקומות מגוריהם של החולים ונהלי שחרור חולים;

(י) שעות העבודה ותנאי העבודה לאחיות;

(יא) ניהול מקצועי;

(יב) טיפול רפואי נאות בחולים.

רישום מרפאות

(תיקון התשנ"ב)

34. (א) שר הבריאות רשאי, לאחר התייעצות עם ההסתדרות הרפואית בישראל, לקבוע בתקנות לגבי מרפאות, הן דרך כלל והן לגבי סוגים מהן לפי ענפי השירותים או הטיפול הניתן בהן, הוראות בדבר -

מרפאות

(תיקון התשנ"ב)

- (1) דרכי הפיקוח על מילוי הוראות התקנות לפי סעיף זה;
 - (2) רישום של:
 - (א) מרפאות מסוגים מסויימים, למעט מרפאות של קופת חולים;
 - (ב) לשכה פרטית של רופא או של רופאים שבה מבוצעות פעולות כירורגיות, פעולות הרדמה, צינתור או הזרעה מלאכותית, ופעולות רפואיות הנילוות להן;
 - (3) התנאים שיקויימו במרפאות לצורך מתן שירות רפואה או טיפול רפואי מסוגים מסויימים;
 - (4) סידורי תברואה;
 - (5) מקום לפעולות כירורגיות;
 - (6) פעולות עיקור וחיטוי;
 - (7) מעבדות;
 - (8) חדר תרופות וחלוקת תרופות;
 - (9) הכשרת הצוות הסיעודי ואימונו;
 - (10) ניהול רשומות, החזקתן, שמירתן והביקורת עליהן.
 - (ב) תקנות על פי פסקאות (1), (9) ו-(10) של סעיף קטן (א) יותקנו באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת.
 - (ג) בפקודה זו -
- "מרפאה" - מקום שאיננו בית חולים הטעון רישום לפי פקודה זו, או חלק ממנו והמיועד להגשת שירותי רפואה, רפואת שיניים וסיעוד, לרבות טיפול יום וטיפול לילה, להשגחה למטרות אלה על חולים, ועל נשים בזיקה להריון, ושיקום;
- "קופת חולים" - כמשמעותה בחוק מס מקביל, התשל"ג-1973.

רישום מוסדות לטיפול במשתמשים בסמים

(תיקון התשנ"ב)

35. (א) שר הבריאות רשאי לקבוע לגבי מוסדות לטיפול רפואי במשתמשים בסמים, הן דרך כלל והן לגבי סוגים מהם, לפי הטיפול הניתן בהם, הוראות בדבר רישום, ארגון וניהול המוסדות, לרבות התנאים התברואיים, הבטיחותיים והחמריים של המוסד, תפוסתו, תקן עובדיו והכשרתם המקצועית לרבות הכשרתו המקצועית של מנהל המוסד, דרכי

מוסד לטיפול
רפואי במשתמשים
בסמים
(תיקון התשנ"ג)

הטיפול שיתן המוסד או ניהול רשומות ושמירתן; לענין זה, "רישום" - לרבות רשיון כמשמעותו בחוק הפיקוח על מוסדות לטיפול במשתמשים בסמים, התשנ"ג-1993 (להלן - חוק המוסדות).

(ב) בקשה לרישום של מוסד לטיפול רפואי במשתמשים בסמים (בסעיף זה - הבקשה) תוגש לוועדה שהוקמה לפי חוק המוסדות (בסעיף זה - הוועדה) ובדרך שנקבעה בו.

(ג) קבעה הוועדה שהבקשה מתייחסת למוסד לטיפול רפואי במשתמשים בסמים (להלן - המוסד) והעבירה אותה לטיפולו של שר הבריאות, יחולו הוראות פקודה זו על הבקשה ועל המוסד האמור בה.

(ד) שר הבריאות ימנה מפקחים לענין פיקוח על מוסד אשר יהיו רשאים לעשות את אלה:

(1) להיכנס לכל מוסד אף אם הוא מצוי בבית סוהר;

(2) לדרוש הצגתו או מסירתו של כל מסמך, לרבות התיק האישי או הרפואי של המטופל, הנמצא בו ולתפסו;

(3) לחקור כל אדם במוסד אם הוא סבור שיש לו ידיעות הקשורות לתפקוד המוסד ולטיפול הניתן בו, בין דרך כלל בין לגבי מטופל מסויים.

(ה) על חקירה כאמור בסעיף קטן (ד) יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות); נתפס מסמך כאמור באותו סעיף קטן יוחזר למי שממנו נלקח תוך שלושים ימים מיום תפיסתו אלא אם כן תוך תקופה זו הועבר המסמך למשטרה לצורך נקיטת הליכים פליליים.

(ו) נמצא המוסד בבית סוהר או בבית מעצר, ייקבעו התקנות, כאמור בסעיף קטן (א), בהתייעצות עם שר המשטרה.

(ז) בפקודה זו -

"בית סוהר" - כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971;

"בית מעצר" - בית מעצר שבמתקן משטרתי או בבית סוהר;

"מוסד לטיפול רפואי במשתמשים בסמים" - כל מקום שבו ניתן או המיועד לתת שירות של טיפול רפואי פיסי או נפשי לשני משתמשים בסמים או יותר, בין אם הטיפול ניתן במוסד או במקום אחר בדרך של אשפוז, שהיית יום או שהיית לילה ובין בכל דרך אחרת;

"סם" - סם מסוכן כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

רישום מעבדות

(תיקון התשנ"ב)

36. (א) בפקודה זו -

מעבדות

(תיקון התשנ"ב)

"מעבדה" - מעבדה רפואית, נקודת איסוף, אתר בדיקה ובנק דם;

"מעבדה רפואית" - מקום שבו נעשות בדיקות בדגימות שמקורן בבני אדם;

"בנק דם" - מקום לאיסוף, לעיבוד, לסיווג, לבדיקה, לאחסון או להפצה של מנות דם או של נגזרות של דם;

"נקודת איסוף" - מקום הנמצא מחוץ לכתלי מעבדה רפואית, שבו אוספים דגימות שמקורן בבני אדם לצורך העברתן למעבדה לשם בדיקה;

"אתר בדיקה" - מקום הנמצא מחוץ לכתלי מעבדה רפואית, שבו נעשות בדיקות רפואיות על-אתר בדגימות שמקורן בבני אדם.

(ב) שר הבריאות רשאי בתקנות, לקבוע לגבי מעבדות, הן דרך כלל והן לגבי סוגים מהן, לפי תחומי פעילותן המקצועית וסוגי הבדיקות הנערכות בהן, הוראות בדבר רישום מעבדות וכן הוראות בדבר -

(1) מתן היתר לאדם להיות מנהל מעבדה והתנאים לקבלת ההיתר;

(2) כשירויות והתמחויות של עובדי מעבדה;

(3) תנאים שלפיהם ינוהלו מעבדות, לרבות נהלי ביצוע בדיקות, בטיחות במעבדה, איסוף דגימות וטיפול בהן, רישום ודיווח והבטחת איכות הפעילות של המעבדות;

(4) התנאים שיקוימו במעבדות לצורך מתן שירותי מעבדה;

(5) סידורי תברואה;

(6) פעולות עיקור וחיטוי;

(7) ניהול רשומות, החזקתן, שמירתן והביקורת עליהן.

הרכבת אבעבועות

37. (בוטל).

[תיקון התש"ם
(מס' 2)]

38. (בוטל).

[תיקון התש"ם
(מס' 2)]

39. לפי בקשת המנהל רשאי הממונה על המחוז¹, במודעה לקהל, לצוות על כל האנשים הגרים במחוז שלו או בכל חלק הימנו להרכיב לעצמם

הרכבה בללית

1. ראה הערה 1 לסעיף (4)7.

אבעבועות בתוך זמן מסויים, אלא אם כן יוכלו אותם אנשים להוכיח כי נעשתה בהם הרכבת-אבעבועות מוצלחת תוך פחות משלוש שנים; כל אדם כזה שלא הורכב כך במשך התקופה המפורטת בצו יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס שלא יעלה על לירה אחת או למאסר לא יותר מחודש ימים.

40. (בוטל).

[תיקון התש"ם
(מס' 2)]

41. כל המביא או מנסה להביא את מחלת האבעבועות על כל אדם, ע"י שהוא מרכיב בו חומר אבעבועות, או ע"י שהוא חושף אותו במזיד לפני חומר אבעבועות, או לפני כל חומר, חפץ או דבר הרווי חומר אבעבועות, או המביא או מנסה להביא במזיד בכל אמצעי אחר את המחלה לארץ, יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס שלא יעלה על עשרים וחמש לירות או למאסר לא יותר מששה חדשים.

עונש בעד הרכבת
חומר אבעבועות

42. רשאי המנהל להתקין אותן תקנות ולקבוע בהן אותם טפסים שיראה צורך בהם לשם ביצוע של הוראות החלק הזה הדן בהרכבת אבעבועות.

תקנות

(המשך בעמוד הבא)

חלק ה הוראות בענין המלחמה במלריה

- 42א. בחלק זה ובחלק ו' -
"המנהל" - מי שהשר לאיכות הסביבה הסמיכו להיות המנהל לענין חלק זה וחלק ו' למעט לענין סעיף 53(ו) ו-1(טו) וסעיף 64(ג);
"ממונה על איכות הסביבה" - מי שהשר לאיכות הסביבה הסמיכו להיות ממונה על איכות הסביבה לענין חלק זה וחלק ו' אולם לענין סעיף 53(ו) ו-1(טו) - הרופא המחוזי.
- על דיירים ומחזיקים לנקוט באמצעי זהירות כנגד גידול יתושים
43. (1) כל דייר או מחזיק או, בהעדרם, כל בעל מקום, חייב לנקוט בכל אמצעי הזהירות הדרושים בהתאם לפקודה זו ולכל תקנות שהותקנו על פיה ע"י המנהל, כדי למנוע את גידול היתושים.
(2) אם שני אנשים או יותר משנים רשומים כמחזיקים במשותף או כבעלים משותפים, רואים כל אחד ואחד מהם כמחזיק או כבעל לצורך חלק זה.
- הגבלה בענין גידול אורז
44. אסור לגדל אורז בארץ, מלבד באותם אזורים ובאותה צורה שיאושרו ע"י השר לאיכות הסביבה.
(תיקון התשנ"א)
- על מחזיקי קרקעות שלחין לנקוט באמצעים למניעת גידול יתושים
45. (1) על המחזיק בקרקעות שלחין או בגני שלחין, או, בהעדר המחזיק, על בעל הקרקעות או הגנים, לנקוט באמצעים הדרושים כדי למנוע את תעלות הניקוז, הבארות, התעלות הפרטיות או תעלות ההשקאה שבקרקעות אלה מלספק מקומות גידול ליתושים.
(2) המנהל יכול להודיע על אותם האמצעים הדרושים בכל מקרה מסוים, או לקבוע את האמצעים בצורת הוראות כלליות.
(3) כל תעלת ניקוז חדשה בקרקעות כאלה תהא עשויה בהתאם להוראות חלק זה ולכל תקנות שיתקינו על פיו.
- ניקוז אדמת ביצות
46. מקום שיש בסביבה תעלת ניקוז ראשית או שאר אמצעי ניקוז מספיקים, רשאי המנהל לדרוש מאת המחזיק או מאת הבעל של כל אדמת ביצה שהוכרזה ע"י המנהל כמקור מלריה לעשות אותם חיבורים אל התעלה או אותם שינויים בתעלה שיביאו לידי ניקוזה המוצלח של אותה קרקע.

47. רשאי המנהל לדרוש מאת המחזיק או הבעל של קרקע שדרכה עוברים נחלים או אמות מים, או מאת כל אדם שיש לו זכות שימוש באותם נחלים או אמות מים, להחזיק את הנחלים או אמת המים במצב כזה שלא יאפשר גידול יתושים. לצורך זה רשאי המנהל לדרוש מאותו מחזיק או בעל או האדם האחר למלא אחרי התקנות הקבועות ואחרי כל הוראות שיוציא בהתאם לכך בכל מקרה מסויים.

יש להחזיק את הנחלים ואמות המים במצב טוב

48. הממונה על איכות הסביבה רשאי בכל עת מתאימה בשעות היום להכנס לכל מקום כדי להוכיח אם עוברים או עברו באותו מקום על חלק זה או על כל תקנות שהתקינו על פיו;

רשות כניסה (תיקון התשנ"א)

בתנאי שאין להיכנס לכל בית-דירה אלא בהסכמת הדייר או בתוקף צו מאת שופט של בית משפט שלום.¹

49. לאחר שהמנהל מסר לאדם מודעה כהלכה הדורשת ממנו להוציא לפועל כל אמצעים נחוצים בהתאם להוראות חלק זה, ולאחר שלא מילא האדם אחר אותה הודעה, תהא לו למנהל הסמכות באישורו של הממונה על איכות הסביבה להוציא לפועל אותם אמצעים בעצמו ולגבות את ההוצאות מאותו אדם כפי שנקבע עפ"י פקודת המסים (גבייה).

סמכות המנהל להוציא לפועל אמצעי מניעה (תיקון התשנ"א)

50. למרות כל הוראה שבפקודה זו, הרי לכשימצא הממונה על איכות הסביבה, מפקח או מפקח הגנת הסביבה יתושים חיים בדרגות בלתי-מבוגרות בכל בית או בכל גן שעל יד הבית, יהא המחזיק או, כשאין מחזיק, יהא הבעל אשם בעבירה עפ"י חלק זה של הפקודה.

מציאותם של זחלי יתושים היא עבירה (תיקונים: התשנ"א, התשע"א)

51. (בטל).

(תיקון התשנ"ז)

52. השר לאיכות הסביבה רשאי, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות לשם ביצוע הוראות חלק זה.

תקנות (תיקון התשנ"א)

1. הביטוי "שופט שלום" הוחלף. ראה ס"ח התשכ"ד, עמ' 140.

(תיקון התש"ל)

חלק ה'1 איכותם התברואית של מים

452. בחלק זה -

הגדרות

(תיקון התש"ל)

"איכות תברואית" - תכונות ביאולוגיות, פיסיקליות, כימיות, רדיואקטיביות או אורגנולפטיות;

"מי-שתיה" - מים המיועדים לשתיה ולבישול-מזון, ובתעשיית-מזון - מים המיועדים להיכנס להרכב המזון או הבאים במגע, או העלולים לבוא במגע, עם חומר מהחמרים שמהם מורכב המזון;

"מיתקן למי-שתיה" - כל מיתקן או אבזר המשמשים להפקתם, להספקתם, להובלתם או לצריכתם של מי-שתיה;

"ספק" - כל המספק מים לאחר;

"רשות בריאות" - מי ששר הבריאות מינהו רשות בריאות לצורך חלק זה.

תקנות בדבר

איכותם

התברואית של

מים

(תיקון התש"ל)

452.ב. (א) שר הבריאות רשאי להתקין תקנות -

(1) הקובעות את איכותם התברואית של מי-שתיה, בין דרך כלל ובין למקום פלוני או לשימוש פלוני;

(2) הקובעות תנאים תברואיים למקור-מים המיועד לשמש מקור מי-שתיה ולמיתקני מי-שתיה;

(3) המחייבות או המסמיכות לחייב בעלי-מיתקנים להפקת מים ממקורות-מים שאינם ראויים לשתיה, להספקתם, להובלתם או לצריכתם, להציב, על חשבונם, שלטי-אזהרה נגד השימוש במים אלה כמי-שתיה;

(4) בדבר ההיבט התברואי של תכנון, התקנתן והפעלתן של מערכות מי-שתיה;

(5) בדבר תקינותם התברואית של מיתקנים למי-שתיה.

(ב) תקנות לענין פיסקה (5) לסעיף-קטן (א) יותקנו לאחר התייעצות עם שר החקלאות.

452.ג. (א) לא יספק ספק מי-שתיה שאינם בהתאם לאיכות תברואית שנקבעה.

קיום התקנות

(תיקון התש"ל)

(ב) לא יחזיק אדם מיתקן מי-שתיה אם אינו בהתאם לתקנה בדבר תקינותו התברואית.

752. אדם שהורשה לכך מטעם שר הבריאות רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, למקום שנמצא בו מקורמים או מיתקן למי־שתיה, בין שהוא בשימוש ובין שאינו בשימוש, ליטול, ללא תשלום, דוגמאות־מים בכמויות הנחוצות לצורך בדיקת איכותם התברואתית ולערוך ביקורת על התקינות התברואתית של מיתקן למי־שתיה, ובלבד שלא ייכנס אדם לחצרים המשמשים למגורים בלבד ללא רשותו של המחזיק בחצרים.

סמכויות כניסה
ובדיקה
(תיקון התש"ל)

752ה. (א) כל ספק חייב לבצע, על חשבון, במעבדה מוכרת לכך מטעם שר הבריאות, בדיקות איכות תברואתית של מי־שתיה, בתנאים, בשיטות ובתדירויות שנקבעו בתקנות, ולהביא את תוצאות הבדיקות לידיעת רשות־בריאות, כל אימת שיידרש לכך.

חובה לבצע בדיקות
(תיקון התש"ל)

(ב) הוראות סעיף־קטן (א) יחולו גם על רשות מקומית לגבי מי־שתיה שהיא מספקת, אולם היא לא תחוייב בתשלום בעד הבדיקות האמורות אלא בהסכמת שר הפנים.

(ג) הרישומים הנוגעים לביצוע הבדיקות ומימצאיהן יעמדו, במעבדה המוכרת ובכל עת סבירה, לעיונם של רשות־בריאות, של רופא ממשלתי ושל מי ששר הבריאות הסמיכו לכך.

752. מצאה רשות־בריאות כי מי־שתיה אינם תואמים את האיכות התברואתית שנקבעה, רשאית היא לפסול את המים לשימוש כמי־שתיה, ומשנפסלו כאמור, לא יופקו ולא יסופקו לשימוש כמי־שתיה; אולם רשאית רשות הבריאות להתיר את הפקתם או הספקתם של מים שנפסלו כאמור לשימוש מסויים משימושי מיהשתיה בתנאי שיינקטו האמצעים שתורה עליהם למניעת סיכון בריאותי.

פסילת מי־שתיה
(תיקון התש"ל)

752. (א) מקורמים או מיתקן למי־שתיה, שמימיהם נפסלו כאמור בסעיף 752, רשאית רשות־בריאות להורות למחזיק בהם על האמצעים שעליו לנקוט ועל הפעולות שעליו לבצע כדי למנוע סיכון בריאותי או כדי שהמים יהיו ראויים לשימוש כמי־שתיה.

מילוי הוראות
רשות הבריאות
(תיקון התש"ל)

(ב) לא מילא המחזיק תוך זמן סביר אחרי ההוראות שניתנו לו כאמור בסעיף־קטן (א), רשאית רשות הבריאות להטיל על עובד משרד הבריאות לנקוט באמצעים או לבצע את הפעולות הנחוצות לשם כך ולגבות מבעל מקור־המים או המיתקן למי־שתיה את ההוצאות שהוצאו לשם זה.

52ח. היו מקור-מים או מיתקן למי-שתיה נמצאים במקום המוחזק על ידי צבא-הגנה לישראל, לא תינתן הרשאה ולא יוטל על אדם לבצע פעולה לפי חלק זה או תקנות שהותקנו לפיו, אלא אם אותו אדם משרת בחיל-רפואה של צבא-הגנה לישראל או הוסמך לכך על ידי שר הבטחון.

מקומות המוחזקים
ע"י צה"ל
(תיקון התש"ל)

52ט. (א) כל אימת שיש בהוראות רשות-בריאות לפי חלק זה כדי לפגוע ברשיון-הפקה או הספקה שנתן מנהל הרשות הממשלתית לפי חוק המים, התשי"ט-1959, או בהוראה שנתן לפי החוק האמור או לפי תקנות או כללים שנקבעו לפיו, לגבי משטר התפעול של מקור-מים מבחינה כמותית - תינתן ההוראה לספק על ידי מנהל הרשות הממשלתית, על פי דרישת רשות הבריאות.

מתן הוראות
וביצוע פעולות
ע"י מנהל הרשות
הממשלתית
(תיקונים: התש"ל,
התשס"ו, התשע"ז)

(ב) לא מילא הספק אחרי ההוראה תוך הזמן הנקוב בה, ינקוט מנהל הרשות הממשלתית או מי שהסמיך לכך באמצעים ויבצע את הפעולות הנחוצות להבטיח קיום ההוראה ויגבה מאת הספק את ההוצאות שהוצאו לשם כך.

(ג) היה צורך בפעולה למניעת נזק מידי חמור, תבצע את הפעולה רשות-בריאות ותתן הודעה על כך למנהל הרשות הממשלתית.

(ד) בסעיף זה, "מנהל הרשות הממשלתית" - מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, שמונה לפי סעיף 124יט לחוק המים, התשי"ט-1959.

52י. פסלה רשות-בריאות מים לשמש כמי-שתיה, רשאי מנהל הרשות הממשלתית להגדרתו בסעיף 52ד(ד) להורות על שינוי ייעודם של המים שנפסלו ועל הספקת מים ממקור אחר במקום המים שנפסלו.

הוראות
מנהל הרשות
הממשלתית בדבר
ייעוד מים שנפסלו
(תיקונים: התש"ל,
התשס"ו)

52יא. העובר על הוראה מהוראות חלק זה או על תקנה שהותקנה לפיו, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס 5,000 לירות, ובעבירה נמשכת - קנס נוסף 100 לירות לכל יום שבו נמשכה העבירה.

עונשין
(תיקון התש"ל)

חלק ו'

הוראות בדבר מפגעים

(תיקון התשנ"א)

53. לצורך חלק זה של פקודה זאת רואים את הדברים דלקמן כמפגעים:
(א) כל מקום או חלק הימנו שמבנהו או מצבו או אופן שימושו מזיקים לבריאות או מסכנים את הבריאות;

פירוש
[תיקונים: התש"ס,
התשנ"א, התשנ"ג
(מס' 2), התשס"ח
(מס' 2)]

(ב) כל רחוב, בריכה, מזחילה, חפירה, תעלה, אמת-מים, קערית-שופכין, בור, בית-כסא, בית-כבוד, משתנה, בור-שופכין, ביב, תעלת-ניקוז, בור-צואה, או בור-אפר, או בית-קיבול לכל מיני אשפה ודומן שריחם נודף או הנמצאים במצב כזה או במקום כזה שהם מזיקים לבריאות או מסכנים את הבריאות;

(ג) כל אורווה או רפת או בנין אחר למשכן כל בעל-חי או בעלי-חיים המוחזקים במקום כזה או באופן כזה שהם מזיקים לבריאות או מסכנים את הבריאות או כל בעל-חי המוחזק במקום כזה או באופן כזה או במספר כזה המזיק לבריאות או מסכן את הבריאות;

(ד) כל גל או ערימה, לרבות כל ערימה של אשפה מינרלית, המזיקים לבריאות או המסכנים את הבריאות; או כל ערימה של חומר שריחו נודף, אשפה, פסולת או זבל בתוך חמישים מטר מכל דרך ציבורית בכל מקום שהוא; או כל חומר שריחו נודף, אשפה או פסולת, או זבל הנמצאים במכונות-משא או בקרונות העומדים או נמצאים בכל תחנה או מסילת-ענף, או במקום אחר במסילת-הברזל או בספינות באופן שהם מזיקים לבריאות או מסכנים את הבריאות;

(ה) כל בית-ספר, או כל בית-חרושת, בית-מלאכה או מקום-עבודה -

(I) שאינם מוחזקים במצב של נקיון ואינם נקיים משופכין היוצאים מכל ביב, בית-כסא, משתנה, או כל מקור אחר של שופכין בעלי ריח רע; או

(II) שאינם מאווררים באופן שיש בו כדי להפוך כל גאזים, אדים, אבק או שאר מיני זוהמה, המתהווים אגב העבודה הנעשית באותם מקומות והמזיקים לבריאות או מסכנים את הבריאות לבלתי-מזיקים ככל האפשר; או

(III) שהצפיפות בהם בשעת העבודה גדולה עד כדי להזיק לבריאותם או לסכן את בריאותם של העובדים בהם;

(ו) כל עבודה, חרושת, מלאכה או עסק המזיקים לבריאות הסביבה או המתנהלים באופן המסכן את בריאותם של העובדים בהם;

(ז) כל בית או חלק מבית אשר מפאת הצפיפות שבהם או מפאת מקום הימצאם הם מזיקים לבריאותם או מסכנים את בריאותם של הדיירים;

(ח) כל בתים, צריפים, אוהלים, קרונוט, או סככות, בין שהם משמשים בתי דירה או רפתות ובין שהם משמשים לכל צורך אחר, המזיקים לבריאות או המסכנים את הבריאות, אם מחמת הצפיפות באותם בתים, צריפים, אוהלים, קרונוט או סככות ואם מחמת חוסר ביוב או אי האפשרות לנקותם או מחמת כל סיבה אחרת;

(ט) כל בנין שלדעת ממונה על איכות הסביבה נעשה בלתי סניטרי מחמת שהוא משמש לכל אדם לצורך דירת-ארעי;

(י) כל באר או הספקת מים, ציבוריות או פרטיות, המזיקות לבריאות או המסכנות את הבריאות;

(יא) כל אח או תנור וכל ארובה או מחפורת או משפך שאינם מכלים במידה האפשרית את העשן או את האדים הנוצרים ע"י האיכול, או המוציאים עשן בכמות שיש בה כדי להזיק לבריאות, או לסכן את הבריאות; ולצורך פקודה זו, עשן כולל אדים, גאזים, פיח, אפר, אבק וכל חומר או חלקיקים הפורחים באויר;

(יב) כל בור או חפירה אשר מחמת קיומם או שימושם הם מזיקים לבריאות או מסכנים את הבריאות, או שהם עלולים להזיק לבריאות או לסכן את הבריאות;

(יג) כל בית עלמין, או בית קברות אשר מחמת צפיפותם או מקום המצאם או אופן הנהלתם, הם מהווים מפגע או הם מזיקים לבריאות או מסכנים את הבריאות; בתנאי: -

(I) שאין להטיל עונש על כל אדם בעד כל גל או ערימה הדרושים להנהלתם המוצלחת של כל עסק או תעשייה אם הוכח כדי הנחת דעתו של בית המשפט כי לא החזיקו את הגל או את הערימה יותר מכפי שדרוש לצרכי העסק או התעשייה וכי נקטו באמצעים הטובים ביותר למניעת נזק לבריאות הציבור ע"י חמרים אלה;

(II) שאם הוזמן אדם להופיע בפני כל בית משפט בקשר עם מפגע הנוצר ע"י אח או תנור שאינם מכלים את העשן היוצא מחומר האיכול שמשמשים בו באותו אח או תנור, יפסוק בית המשפט ששום מפגע לא נוצר בגדר מובנה של פקודה זו ויבטל את התלונה, אם הוברר לו כי אותו אח או תנור בנוי באופן שיכלה במידה האפשרית את כל העשן היוצא ממנו, בהתחשב עם טיב התעשייה או המלאכה, וכי הממונה על האח או התנור השגיח עליהם השגחה מעולה.

(יד) רעש וריח חזקים או בלתי סבירים כמשמעותם לפי חוק למניעת מפגעים, התשכ"א-1961.

(טו) מחנות, גני ילדים, בתי ספר, קייטנות, מחנות נוער, בתי אבות או מוסדות כיוצא באלה, שתנאי התברואה בהם מזיקים לבריאות או עלולים להזיק לה.

(טז) זיהום האוויר כהגדרתו בחוק אוויר נקי, התשס"ח-2008.

54. (1) משקיבלה הרשות הסניטרית המקומית כל ידיעה בענין קיום מפגע, הרי אם הוברר לה שקיים מפגע כזה או לפי תלונתו של ממונה על איכות הסביבה, מפקח או מפקח הגנת הסביבה, עליה למסור מודעה לאדם שע"י מעשהו, מחדלו או הרשאתו נוצר או נמשך המפגע, ואם אי אפשר למצוא את האדם הזה, תימסר המודעה למחזיק או לבעל המקום שבו נוצר המפגע ובה תדרוש ממנו לסלק את המפגע בתוך המועד המפורט בהודעה, ולהוציא לפועל אותן עבודות ולעשות אותם דברים שיהא צורך בהם לשם כך, ואם תמצא הרשות הסניטרית המקומית לרצוי, תפרט כל עבודה שיש להוציאה לפועל.

(2) כן רשאית הרשות הסניטרית המקומית, באותה הודעה או בהודעה אחרת שתימסר לאותו מחזיק, בעל או אדם, לדרוש ממנו לעשות כל הדרוש לשם מניעת הישנותו של המפגע, ואם תמצא לרצוי, תפרט כל עבודות שיש לעשותן לצורך זה, ואם סבורה הרשות הסניטרית המקומית כי המפגע עלול להישנות באותו המקום, יכולה היא למסור אותה הודעה גם אם סולק המפגע באותו זמן.

(3) (א) אם נוצר המפגע מחמת כל מגרעת או ליקוי מבחינת המבנה או כשהמקום אינו תפוס, יש למסור את ההודעה לבעל המקום;

(ב) אם אי-אפשר למצוא את האדם שגרם למפגע וברור שהמפגע אינו נוצר או אינו נמשך ע"י מעשהו, מחדלו או הרשאתו של המחזיק או של בעל המקום, תסלק הרשות

(המשך בעמוד הבא)

הודעה הדורשת
סילוק מפגע
(תיקונים: התשנ"א,
התשע"א)

הסניטרית המקומית את המפגע בעצמה ותעשה את כל הדרוש למנוע את הישנותו, ורשאית היא לגבות את ההוצאות מאת האדם שע"י מעשהו, מחדלו או הרשאתו נוצר או נמשך המפגע, לכשנמצא אותו אדם.

(4) מקום שנמסרה הודעה לאדם עפ"י סעיף זה, ואם -

(א) נוצר המפגע ע"י מעשה זדון או מחדל בזדון של אותו אדם, ואם
(ב) לא מילא אותו אדם אחרי כל דרישה מדרישות ההודעה בתוך הזמן שפורט באותה הודעה,

יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס שלא יעלה על עשר לירות על כל עבירה ועבירה, בין שניתן לאותו אדם צו בענין מפגע כפי שנקבע בסעיף 55 מפקודה זו ובין שלא ניתן לו צו כזה.

55. (1) אם -

(א) האדם שנמסרה לו הודעה לסילוק מפגע כאמור לעיל לא מילא אחרי כל דרישה מדרישות ההודעה בתוך הזמן המפורט בהודעה; או
(ב) סבורים הרשות הסניטרית המקומית או ממונה על איכות הסביבה כי המפגע, אעפ"י שסולק מאז מסירת ההודעה, עלול להישנות באותו מקום;

רשאים הרשות הסניטרית המקומית או הממונה על איכות הסביבה לפנות למנהל, והלה, אם הוברר לו כדי הנחת דעתו שלא מלאו אחרי ההודעה או שהמפגע, אעפ"י שסולק, עלול להישנות באותו מקום, רשאי לתת לאותו אדם צו הנקרא בפקודה זו צו בענין מפגע.

(2) צו בענין מפגע יכול להיות צו לסילוק מפגע או צו איסור או צו סגירה או צירוף של צווים כאלה.

(3) צו לסילוק מפגע יכול לדרוש מאדם למלא אחרי דרישות ההודעה, כולן או מקצתן, או לסלק את המפגע באופן אחר בתוך זמן שיפורט בצו.

(4) צו איסור יכול לאסור את הישנותו של מפגע.

(5) צו לסילוק מפגע או צו איסור צריכים, אם האדם שלו ניתן הצו דורש זאת או אם המנהל ימצא לרצוי, לפרט את העבודות שאותו אדם צריך לעשותן לשם סילוק המפגע או לשם מניעת הישנותו.

(6) צו סגירה יכול לאסור את השימוש בבית לצרכי דירת אדם.

הפרוצדורה
כשלא מלאו אחרי
ההודעה: צווים
בענין מפגע
(תיקונים: התשנ"א,
התשנ"ז)

7) אין נותנים צו סגירה אלא אם הוכח כדי הנחת דעתו של המנהל כי מסיבת מפגע אין בית ראוי לדירת אדם, ואם ניתנו הוכחות כאלה יתן הממונה על המחוז צו סגירה.

8) אם נוכח המנהל כי הבית נעשה ראוי לדירת אדם, רשאי הוא להכריז שנוכח בכך ולהביא את תוקף צו הסגירה לידי גמר.

9) (בוטל).

10) (בוטל).

55א. על מסירת צו לפי פרק זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - חוק סדר הדין הפלילי), בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

מסירת צו
(תיקון התשנ"ז)

55ב. (א) הרואה עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף 55, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו, בקשה לביטולו.

(ב) הגשת בקשה לביטול צו לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו.

בקשה לביטול
צו על ידי בית
המשפט
[תיקון התשס"ח
(מס' 4)]

56. (1) אם ניתן צו סגירה ביחס לכל בית חייבת הרשות הסניטרית המקומית למסור הודעה על הצו לבעל הבית וגם לכל דייר של הבית. על כל בעל בית ודייר שנמסרה להם הודעה כזאת למלא אחרי הצו בתוך התקופה שפורטה בהודעה, ובלבד שתהא לא פחות מארבעה עשר יום לאחר מסירת ההודעה, ועל כל דייר כזה, הוא ומשפחתו, לחדול לגור בבית; אם לא ימלא אחרי הצו, יאשם אותו דייר בעבירה ויהא צפוי

צווי סגירה והריסה
(תיקון התשנ"א)

(המשך בעמוד הבא)

לקנס שלא יעלה על לירה אחת לכל יום במשך ימי אי־ציותו לצו, ולפי בקשתה של הרשות הסניטרית המקומית יתן המנהל צו להוציאו מן הבית, וצו זה יוצא לפועל ע"י כל שוטר או שוטרים:

בתנאי כי בעל הבית יתן לכל דייר שזמן שכירותו לא נגמר כחוק, סכום הוגן להוצאות העברתו כפי שיוערך ע"י המנהל ויהא ניתן לגביה בפני בית־משפט שלום.

(2) מקום שניתן צו סגירה ביחס לכל בית ואותו צו לא בוטל ע"י צו אחר, הרי אם סבורה הרשות הסניטרית המקומית כי הבית לא נעשה ראוי לדירת אדם וכי לא נקטו בכל השקידה הראויה באמצעים הדרושים כדי לעשות את הבית ראוי לדירת אדם, אם כי אי־אפשר לעשות את הבית ראוי לדירה וכי קיומו של הבית או כל חלק הימנו מסוכן או מזיק לבריאות הציבור או לבריאות הדיירים של הבתים הסמוכים, רשאית היא להגיש תלונה למנהל, והלה, לאחר שמיעת התלונה, רשאי לתת צו לבעל הבית להרוס את הבית או חלק הימנו בתוך זמן שיפורט באותו צו, שייקרא להלן צו הריסה. צו ההריסה יכול לכלול גם הוראה להשמיד את חמרי הבנין או כל חלק מאותם חמרים.

(3) מקום שניתן צו ההריסה, ולא הוגש ערעור נגדו בתוך הזמן שנקבע, או, אם הוגש ערעור כזה והערעור נדחה, חייב בעל הבית להרוס ולסלק את הבית או אותו חלק הימנו שדרוש להרסו בתוך הזמן הנזכר בצו, ואם הצו מורה כך חייב הוא להשמיד את החמרים במידה שהצו מורה, ואם לא עשה כך בעל הבית, תהרוס הרשות הסניטרית המקומית את הבית או אותו חלק הימנו, ואם יש צורך בכך תשמיד את החמרים, והיא רשאית לגבות את הוצאות העבודה מאת בעל הבית.

(4) כל אדם הנפגע ע"י צו הריסה שניתן לו רשאי לערער בפני השר לאיכות הסביבה בתוך חודש ימים מיום שבו נמסר לו אותו צו.

(5) על בעליו של כל בית שביחס אליו ניתן צו סגירה או הריסה, להחזיר לכל דייר של אותו בית כל דמי־שכירות שקיבל מאותו דייר בעד כל תקופה או חלק מכל תקופה שבה לא יכול היה הדייר לישוב באותו בית מחמת צו זה.

57. הנחת כל זבל, בין זבל בהמות, ובין זבל מינרלי או זבל צמחים או כל פרש בכל רחוב, או שפיכת מים או נוזל מכל בית לכל רחוב, תהא עבירה עפ"י פקודה זו ותהיה בכך גרימת מפגע לענין חלק זה.

הנחת אשפה וכו'
ברחוב
(תיקון התש"ם)

סמכות כניסה
(תיקונים: התש"ם,
התשנ"א)

58. (1) רשאים הרשות הסניטרית המקומית או כל פקיד מפקידיה או ממונה על איכות הסביבה להכנס במשך היום לכל בנין או בניינים, לאחר מסירת הודעה מספיקה או עפ"י צו של שופט של בית משפט שלום¹ כדי לבדוק אם קיים בהם כל מפגע והם רשאים לכשיהא צורך בכך, לפתוח את הקרקע של אותם בניינים ולצוות לבדוק את התעלות או לעשות אותה עבודה אחרת שתהא דרושה לבדיקתם הממשית של הבניינים הנ"ל.

(2) אם מעמידים מכשולים על דרכו של הנכנס, רשאי שופט של בית משפט שלום¹, לאחר הודעה לבעל הבניינים או למחזיק בהם, ליתן צו בכתב למתן רשות כניסה. אם מזלזלים בצו זה, יאשם האדם המכשיל את הכניסה עפ"י צו זה בעבירה ויהא צפוי לקנס של לא יותר מחמש לירות, ואפשר ליתן באותו האופן צו חדש בדבר כניסה בכוח. אם אי-אפשר למצוא את המחזיק או אם אין מוצאים שום אדם בבניינים, אפשר להכנס בכוח. אם לא מצאו שום מפגע, תחזיר הרשות המקומית את הבניינים למצבם הקודם על חשבונה היא. כל צו שניתן עפ"י סעיף זה יישאר בתקפו עד סילוק המפגע או עד שיתברר כי אינו קיים.

מסירת הודעות
וצווים

59. (1) לצורך חלק זה מפקודה זו רואים את המסירה של הודעה או צו כמסירה שרירה וקיימת אם נמסרו כדלקמן:

(א) ע"י מסירתם לאותו אדם, או ע"י מסירתם במקום מגוריו הידוע לאחרונה, לכל בוגר מבני משפחתו או למשרת משפחתו, ובהעדר אנשים כאלה, - לכל בוגר המצוי שם; או

(ב) ע"י הנחתם במקום מגוריו או עסקו הרגיל של אותו אדם, או ע"י הדבתם באופן בולט באותו המקום בנוכחות שני עדים; או

(ג) ע"י שליחתם בדואר במכתב נושא בולים הערוך לאותו אדם במקום מגוריו או עסקו הרגיל או האחרון.

(2) אם נמסרו אותה הודעה או אותו צו ע"י הדואר, רואים אותם כאילו נמסרו בזמן שהמכתב המכיל את ההודעה או הצו נמסר במהלך הרגיל של הדואר, וכדי להוכיח מסירה זו די להוכיח כי המכתב

1. הביטוי "שופט שלום" הוחלף, ראה ס"ח התשכ"ד, עמ' 140.

נרשם בפנקס המכתבים היוצאים וכי המכתב נשא את הכתובת הנכונה והושם בתיבת הדואר.

(3) כשדרוש לפי חלק זה מהפקודה למסור לבעל כל קרקע או בנין או למחזיק בהם הודעה או צו, הרי אם לא נמסרו ע"י הדואר, רואים את הכתובת ככתובת נכונה, אם צוינו בכתובת "בעלים" או "מחזיק" של אותה קרקע או אותו בנין, בלא הוספת כל שם, או תאור אחרים.

60. (1) מקום שנראה כי מפגע לפי חלק זה מהפקודה נגרם - כולו או מקצתו - ע"י פעולותיהם או באשמתם של שני בני-אדם או יותר, רשאים הרשות הסניטרית המקומית או תובע אחר להגיש תביעה משפטית נגד כל אדם כזה, ולכלול בתביעה משפטית אחת את כל אותם האנשים או כל שניים מהם או יותר; ואפשר לצוות כל אחד או יותר מאותם אנשים להפסיק את המפגע במידה שאותו מפגע נגרם, לדעת בית-משפט המטפל בענין, ע"י עבירה או עבירות של עשה או לא תעשה שהוא או הם עברו עליהן. או אפשר לאסור עליהם להמשיך בכל פעולות או אי-פעולות כאלה אשר, לדעת בית המשפט, סייעו לכל מפגע, גם אלמלא היו הפעולות או אי-הפעולות הללו, כל אחד מצד עצמה, גורמות למפגע, והוצאות המשפט תחולקנה בצורה שבית המשפט ימצאנה ישרה והוגנת.

משפטים נגד
מפגעים במקרים
ידיעים

(2) לא יופסק משפט נגד אנשים אחדים שנכללו בתביעה אחת מחמת מותו של כל איש מן האנשים שנכללו כנ"ל, אלא אפשר להמשיך באותו משפט כאילו לא היה הנפטר כלול מלכתחילה כנ"ל.

(3) כשדרוש להזכיר באיזה פעולות משפטיות שנוקטים בהן עפ"י הוראות חלק זה מהפקודה הודן במפגעים, בין בכתב ובין בצורה אחרת, את בעליו של כל בנין או את המחזיק בו, די לסמנו כ"בעלים" או "מחזיק" של אותו בנין, בלא הזכרת שם או תאור נוסף.

61. (1) לצורך הוראות חלק זה מהפקודה בנוגע למפגעים, הרי כל ספינה הנמצאת בכל נהר, נמל או מים אחרים בתוך תחומי המחוז של הרשות הסניטרית המקומית, תהא כפופה לשיפוטה של אותה רשות כדרך שהיתה כפופה לו אילו היתה בית בתוך אותו מחוז.

הוראות בנוגע
לאניות
(תיקון התשנ"א)

(2) סעיף זה לא יחול על כל אניה שבפיקודו או פיקוחו של כל קצין בחילות צה"ל או על כל אניה השייכת לאיזו ממסלה זרה, אלא במידה שהשר לאיכות הסביבה יורה בצו, אם בדרך כלל ואם במקרה מסויים.

אכיפת ביצוע
[תיקונים: התש"ס,
התשנ"א, התשע"ז
(מס' 2)]

61א. (1) נוכח ממונה על איכות הסביבה, כי רשות סניטרית מקומית לא השתמשה בסמכות שניתנה לה לפי חלק זה או נמנעה לבצע תפקיד שנקבע לה בחלק זה, יחולו הוראות אלה:

(א) רשאי הממונה על איכות הסביבה להודיע בכתב לרשות הסניטרית המקומית כי עליה להשתמש בסמכות או לבצע תפקיד כאמור, ואם לא מילאה הרשות אחרי ההודעה כולה או חלקה, תוך שבעה ימים מיום מתן ההודעה, רשאי הוא להשתמש באותה סמכות או לבצע אותו תפקיד במקום הרשות ועל חשבונה;

(ב) אם לדעתו של הממונה על איכות הסביבה היה צורך בפעולה למניעת נזק מיידי חמור – רשאי הוא להשתמש מיד באותה סמכות או לבצע אותו תפקיד במקום הרשות הסניטרית המקומית ועל חשבונה, ולתת לרשות הודעה בכתב על כך.

(2) לענין עבירות לפי חלק זה שנקבעו כעבירות קנס לפי חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, יהיו לממונה על איכות הסביבה גם הסמכויות לפי סעיף 228(ב) לחוק האמור.

(3) סכום ששילמה הרשות הסניטרית המקומית על פי סעיף קטן (1), רשאית היא לגבותו מהאדם שעקב מעשהו או מחדלו היא חוייבה בתשלום הסכום האמור.

אין הוראות בנוגע
למפגעים פוגעות
בתקנות משפטיות
אחרות

62. הוראות חלק זה מהפקודה בנוגע למפגעים רואים אותן כאילו הן באות להוסיף על כל זכות לתקנה משפטית או כל זכות לנקוט בפעולה משפטית עפ"י כל הוראות אחרות מפקודה זו או עפ"י כל חוק או פקודה אחרים או עפ"י מקור אחר, ולא לפגוע בהם או לצמצמן:

בתנאי ששום אדם לא ייענש בעד אותה עבירה גם לפי הוראות פקודה זו בנוגע למפגעים וגם לפי כל חוק או פקודה אחרים או באופן אחר כאחד.

תחולה בשטחי
צבא ומשטרה
(תיקון התש"ס)

62א. (1) לא ייכנס אדם לצרכי חלק זה לשטח צבאי, ולא תיעשה בשטח צבאי פעולה לפי חלק זה, אלא בהסכמת שר הבטחון או מי שהוא הסמיך לכך.

(המשך בעמוד הבא)

(2) לא ייכנס אדם לצרכי חלק זה לשטה משטרה, ולא תיעשה בשטח משטרה פעולה לפי חלק זה, אלא בהסכמת שר הפנים או מי שהוא הסמיך לכך.

(3) לענין סעיף זה -

"שטח צבאי" - מקרקעין שבידי צבא-הגנה לישראל או בידי שלוחה אחרת של מערכת הבטחון שאישר אותה שר הבטחון, לרבות שטח המשמש לאימונים צבאיים;

"שטח משטרה" - מקרקעין שבידי משטרת ישראל, לרבות שטח המשמש לאימוני משטרה שאישר שר הפנים לענין סעיף זה.

62ב. (א) השר לאיכות הסביבה רשאי, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות לענין חלק זה, למעט בעניינים המנויים בסעיף קטן (ב).

(ב) שר הבריאות רשאי להתקין תקנות לענין סעיפים 53(י) ו-1טו) ו-64 בכל הנוגע למי שתיה ולקביעת תקנים לביוב ומי קולחין.

62ג. הוראות חלק זה באות להוסיף על חיובים שהוטלו וסמכויות שהוענקו בפקודה זו ובחיקוקים אחרים ולא לגרוע מהם.

62ד. לענין חלק זה דין המדינה כדין כל אדם.

תקנות
(תיקון התשנ"א)

שמירת תוקף
(תיקון התש"ם)

תחולה על המדינה
(תיקון התש"ם)

אזורים סניטריים כפריים וכפרים

63. באזורים הסניטריים הכפריים, תחולנה ההוראות דלקמן, נוסף על שאר ההוראות שבחלק זה של הפקודה:

(1) על כל מחזיק בבנין ועל כל בעל בנין בלתי תפוס -

(א) להחזיק אותו בנין ואת המקום מסביב לו במצב נקי;

(ב) לנקות ולסלק כל לכלוך, אשפת-בית או אשפת-רחוב, או חומר מתועב אחר באותו בנין או סמוך לו -כדי הנחת-דעתו של ממונה על איכות הסביבה.

(2) אם בעל כל בנין כזה או מחזיק בו משאירו במצב מלוכלך או מזיק לבריאות, רשאי המפקח או מפקח הגנת הסביבה לדרוש מאתו בהודעה בכתב לנקותו או להביאו למצב מתוקן בתוך הזמן המפורט בהודעה ולא פחות מעשרים

תפקידי המחזיקים
בבתים באזורים
סניטריים כפריים
(תיקונים: התשנ"א,
התשע"א)

פרוצדורה לגבי
בנינים הנמצאים
במצב מזיק
לבריאות

וארבע שעות; אם אין הבעל או המחזיק ממלא אחרי האמור באותה הודעה, יודיע המפקח או מפקח הגנת הסביבה לממונה על איכות הסביבה על כך, והממונה על איכות הסביבה, ישלח לבעל או למחזיק הודעה חדשה בחתימתו ובה ידרוש הימנו לנקות את הבנין או להביאו למצב מתוקן בתוך הזמן המפורט בהודעה החדשה ולא יותר מעשרים וארבע שעות; וכל מחזיק או בעל שאינו ממלא אחר האמור באותה הודעה חדשה בתוך הזמן המפורט, יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס של לא יותר מלירה אחת ולקנס נוסף של מאה פרוטות בעד כל יום שהוא ממשיך בעבירה לאחר מסירת הודעה חדשה כנ"ל:

בתנאי כי לצורך סעיף זה תיעשה כל עבודת מבנה שדרוש לעשותה, בהתאם להוראות סעיף 54.

(3) בכל הכפרים והאזורים הסניטריים הכפריים יהיו הרופא הממשלתי או הממונה על איכות הסביבה, לפי הענין וכן המפקחים או מפקחי הגנת הסביבה רשאים:

כמבוייתיהם של הרופא הממשלתי, המפקחים ומפקחי הגנת הסביבה (תיקון התשע"א)

(א) לבדוק ולבקר את מצב הסניטציה והנקיון של המקום ולקבוע אזורים להנחת האשפה;

(ב) להדביר מפגעים ולבערם;

(ג) לפקח על הספקות-מים ציבוריות ופרטיות;

(ד) לקבוע את התנאים הסניטריים שבהם יימכרו מיצרכי מזון ומשקאות באותם אזורים, במידה שלא נקבעו לפיקוח זה הוראות בחוקים אחרים;

(ה) למלא את כל אותם התפקידים האחרים שהוקצו להם עפ"י הוראות פקודה זו.

(4) חובתו של המוכתר בכפרים תהא לסייע לרופא הממשלתי, לממונה על איכות הסביבה, למפקחים ולמפקחי הגנת הסביבה בענינים השונים המפורטים בזה להיווכח כי דרישותיהם הוצאו לפועל.

תפקידיו של המוכתר (תיקון התשע"א)

64. בכל כפר רשאית הרשות הכפרית, אם נתבקשה כך על ידי שר הבריאות לענין פסקאות (א), (ב) ו-(ג), או על ידי השר לאיכות הסביבה לענין פסקה (ד), לספק את אמצעי התיעול הדרושים ולהחזיק את הספקת המים המתאימה והמספיקה לצרכים ציבוריים ופרטיים, ולצורך זה רשאית היא, בכפוף להוראות פקודת הדרכים והמפעלים בכפר ופקודת המועצות המקומיות, או כל פקודה הבאה במקומן, או כל צו שניתן לפי פקודות אלו -

סידור הספקות מים והחזקתן (תיקון התשנ"א)

- (א) לבנות ולהחזיק מפעלי-מים, לחפור בארות, ולעשות כל פעולות שתהיינה דרושות;
- (ב) להתקשר בחוזה עם כל אדם בדבר הספקת מים;
- (ג) לחפור ולהחזיק תעלות וביבין ומפעלים להזרמת מי-שופכין: בתנאי כי כל תכנית של הספקת מים או תעול תהא זקוקה לאישורו של המנהל; וכן
- (ד) לעשות בדרך כלל כל עבודה ציבורית המכוונת לפתח את המצב הסניטרי והנקיון של הכפר ואת בריאותם ושלומו של תושביו.

חלק ו' סמכויות-עזר

(תיקון התשל"ג)

64א. (1) מפקח או ממונה על איכות הסביבה רשאי בתחום אחריותו, להיכנס בכל עת סבירה לכל חצרים, לערוך בהם בקורת בדבר מילוי הוראות פקודה זו והתקנות על פיה, לבדוק כל דבר הנמצא באותם חצרים וליטול עמו דוגמאות לבדיקה מעבדתית.

סמכות מפקח וממונה על איכות הסביבה (תיקונים: התשל"ג, התשנ"א, התשע"א, התשע"ד)

(2) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הסמכויות לפי סעיף 58 ולא לגרוע מהן.

(3) לשם פיקוח על ביצוע הוראות פקודה זו, רשאי מפקח או ממונה על איכות הסביבה לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו.

64א1. (א) לא יוסמך בידי השר להגנת הסביבה מפקח לפי פסקה (2) להגדרה "מפקח" שבסעיף 2 או ממונה על איכות הסביבה, אלא אם כן מתקיימים בו שניים אלה:

הסמכת מפקח וממונה על איכות הסביבה בידי השר להגנת הסביבה וזיהוי (תיקון התשע"ד)

(1) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי, לדעת השר להגנת הסביבה, להיות מפקח;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה כפי שהורה השר להגנת הסביבה.

(ב) מפקח או ממונה על איכות הסביבה כאמור בסעיף קטן (א) לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי סעיף 64א, אלא בהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודה החתומה בידי השר להגנת הסביבה, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג לפי דרישה.

הסמכת מפקח
בסמכויות חקירה
בידי שר הבריאות
(תיקון התשע"ד)

2א64. (א) שר הבריאות רשאי להסמיך מפקח מבין המפקחים שהוסמכו לפי פסקה (1) להגדרה "מפקח" שבסעיף 2, בסמכויות חקירה כאמור בסעיף קטן (ג).
(ב) לא יוסמך מפקח לפי הוראות סעיף קטן (א), אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, בתוך 90 ימים ממועד פנייתו של שר הבריאות אליה, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי סעיף קטן (ג), כפי שהורה שר הבריאות בהסמכת השר לביטחון הפנים;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים, ככל שהורה שר הבריאות, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.

(ג) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי פקודה זו, רשאי מפקח שהוסמך כאמור בסעיף קטן (א) לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), בשינויים המחויבים.

(ד) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי סעיף זה, אלא בהתקיים כל אלה:

(1) הוא בעת מילוי תפקידו;

(2) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו ולובש מדי מפקח בצבע ובצורה שהורה שר הבריאות לעניין זה, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(3) יש בידו תעודה החתומה בידי שר הבריאות, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג לפי דרישה.

ב64. בקורת לפי סעיף 64א במפעל תעשייתי לא תבוצע אלא בידי מפקח או ממונה על איכות הסביבה שהוסמך לכך בכתב.

ביקורת במפעלים
(תיקונים: התשל"ג,
התשנ"א, התשע"ד)

ג64. (בוטל).

סמכות שומר
(תיקונים: התשל"ג,
התשע"א)

64.ד. (1) ועדת־בטיחות שהוקמה במפעל לפי חוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954, או ועד העובדים, רשאים לפתוח בהליכים פליליים דרך הגשת קובלנה כאמור בסעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה-1965, נגד העובר על הוראות פקודה זו או תקנות על פיה במקום העבודה, בין שהוא המעביד ובין שהוא אדם אחר.

(2) רשאי להגיש קובלנה כאמור גם עובד שבמקום העבודה, הטוען שהעבירה פוגעת או עלולה לפגוע בבריאותו.

(3) הוראות סעיף זה לא יחולו על ועדת־בטיחות וועד־עובדים במקום־עבודה של הצבא ועל עובד בשירות הצבא.

(המשך בעמוד הבא)

חלק ז' שונות

65. לאחר מתן תוקף לפקודה זו, לא יבנה שום אדם כל בית חדש לצורך דירה, או יבנה מחדש כל בית קיים לאותו צורך, חוץ אם יש בו או סמוך לו (לשימוש דיירי) בית-כסא או אותן נוחויות סניטריות אחרות שתאושרנה ע"י הרופא הממשלתי.

הספקת נוחויות
סניטריות

65א. שר הבריאות, בהתייעצות עם שר החקלאות, רשאי לקבוע כללים לטיהור מי השופכין המיועדים להשקייה או למטרה כלכלית אחרת; נקבעו כללים כאמור, לא ישתמש אדם במי-שופכין למטרה כאמור אלא בהיתר מאת שר הבריאות ובהתאם לתנאיו, ולא יינתן ההיתר אלא לאחר שהוכח, להנחת-דעתו של השר, שהמים טוהרו במידה מספקת כפי שנקבע באותם כללים.

איסור השקיה
בשפכים
(תיקון התשל"ג)

65ב. (1) בסעיף זה, "מכשיר רפואי" - מכשיר או אבר לטיפול רפואי או לאבחון רפואי.

מכשירים רפואיים
[תיקונים: התשל"ג,
התשנ"ג (מס' 2),
התשנ"ח, התשס"ג]

(2) שר הבריאות רשאי, בהתייעצות עם מכון התקנים הישראלי, לקבוע מפרטים למכשירים רפואיים וכללים לשמירה על בטיחותם ולבדיקתם, ומשעשה כן לא ייצר אדם מכשיר רפואי שאיננו מקיים את תנאי המפרטים או הכללים, לא ישתמש בו לצורך משלח-ידו ולא יעבירנו לאחר בתמורה.

(3) שר הבריאות רשאי לקבוע כי הרכישה או השימוש של מכשיר רפואי מסוג פלוני טעון רשיון; השר רשאי לקבוע תנאים לרשיון כאמור.

(4) המנהל יתן רשיון כאמור בסעיף קטן (3), בהתחשב בשיקולים רפואיים ובשיקולים הבאים בלבד -

(א) רכישת המכשיר והפעלתו השוטפת לא יטילו מעמסה על ההוצאה הציבורית לבריאות;

(ב) המכשיר לא יגרום לחריגה משיעור המכשירים לנפש על פי צרכי האוכלוסיה באותו אזור.

(5) שר הבריאות בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת יקבע בתקנות כללים, מבחנים ואמות מידה, לביצוע הוראות סעיף קטן (4).

(6) הענקת רשיון לפי סעיף קטן (4) למכשיר המצוין בתוספת ג', תיעשה באמצעות מכרז, בהתאם לכללים שיקבע שר הבריאות בהסכמת שר האוצר, לרבות לענין תקופת הרשיון; השרים רשאים בצו לשנות את התוספת.

מאגר מידע
ממוחשב
(תיקון התשס"ט)

1.165ב. (א) שר הבריאות יקים מאגר מידע ממוחשב לשם פיקוח על מתן חיסונים לילדים הניתנים בקופות החולים, בתחנות לבריאות המשפחה ובמוסדות חינוך ולשם ביצוע הוראות סעיף 68 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הביטוח הלאומי), ואשר יכלול פרטים אלה:

(1) שם הילד, המען הידוע לאחרונה, מספר הזהות, תאריך הלידה והמין של הילד וכן, סוג החיסון שקיבל, מועד החיסון ומקום קבלתו;

(2) פרטים נוספים שקבע שר הבריאות, בהסכמת שר המשפטים, הנדרשים לשם ביצוע הוראות סעיף 68 לחוק הביטוח הלאומי.

(ב) שר הבריאות, בהסכמת שר המשפטים יקבע הוראות בדבר ניהול המאגר, לרבות בדבר האופן והדרכים למסירת המידע למאגר, הדרכים לעיון בו, שלא בתמורה, על ידי הורה הילד, ומחיקת מידע מן המאגר.

65ג-65. (בוטלו).

(תיקון התשנ"ב)

66. רשאית כל רשות סניטרית מקומית, ואם דרש זאת הממונה על המחוז² – חייבת היא, להתקין ולצייד מקום מתאים לקבלת גופות לפני קבורתן הקרוי בפקודה זו בשם חדר-מתים, והיא רשאית להתקין חוקי-עזר בנוגע להנהלתו ובנוגע לדמי השימוש בו; כמו"כ, היא רשאית לדאוג לקבורה הוגנת וחסכנית של כל גופה שתתקבל בחדר-מתים, במחירים שייקבע באותם חוקי-עזר.

הרשות המקומית
רשאית להתקין
חדרי-מתים

67. מי שמת מאיזו מחלה מידבקת והחזיקו את גופתו בחדר שבו דרים או ישנים בני-אדם, או מקום שבבית או חדר כזה מונחת גופה הנמצאת במצב העלול לסכן את בריאותם של גרי הבית או החדר, רשאי כל רופא ממשלתי, לפי תעודה החתומה ע"י רופא בעל רשיון, או באין תעודה כזאת, מסמכותו הוא, לצוות להעביר את הגופה, על חשבונה של הרשות הסניטרית המקומית, לכל חדר-מתים שהותקן ע"י אותה רשות, ולצוות לקברה בתוך הזמן שייקבע באותו צו; אם לא יקבלו על עצמם ידידיו או קרוביו של המנוח לקבור את הגופה בתוך הזמן שנקבע כנ"ל ולא יקברוה, מחובתה של הרשות הסניטרית המקומית לקבור אותה גופה, אולם רשאית הרשות הסניטרית המקומית לגבות כל הוצאות הכרוכות בזה מכל אדם הצפוי לפי החוק לסילוק הוצאות אותה קבורה.

רופא ממשלתי
רשאי במקרים
ידועים לצוות
להעביר את הגופה
לחדר המתים

1. מאגר מידע ממוחשב, לפי הוראות סעיף 165ב לפקודה, יוקם לא יאוחר מיום 14.12.2010: שר הבריאות רשאי לקבוע, בצו, יום תחילה מאוחר יותר ובלבד שלא יהיה מאוחר מיום 1.3.2011 (סעיף 67 לתיקון התשס"ט). בצו מיום 7.10.10 (תיקון התשע"א) נקבע 1.3.11 כיום התחילה.
2. ראה הערה 1 לסעיף 47(4).

כל המפריע להוצאתו לפועל של צו מאת רופא ממשלתי לפי סעיף זה יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס של לא יותר מעשר לירות.

68. רשאית כל רשות סניטרית מקומית להתקין ולהחזיק מקום מתאים (שלא בחדר המתים) לקבלת גופות במשך הזמן הדרוש לעריכת בדיקה שלאחר המוות שציווה חוקר סיבות-מוות או רשות חוקית אחרת, ומקום שהותקן מקום כזה, רשאים חוקר סיבות המוות או רשות חוקית אחרת להעביר את הגופה לאותו מקום ומאותו מקום לשם הוצאתה לפועל של

סמבויזתיהן של
רשויות מקומיות
להתקין מקומות
לבדיקות לאחר
המוות

(המשך בעמוד הבא)

אותה בדיקה שלאחר המוות. הוצאות־העברה אלו תשולמנה באותו אופן ומאותם כספים שמשלמים את הוצאותיה ואגרותיה של בדיקה לאחר המוות שחוקר סיבות המוות ציווה לערכה.

68א. (א) בסעיף זה -

"ניסוי רפואי בבני אדם" - כהגדרתו בתקנות בריאות העם (ניסויים רפואיים בבני אדם), התשמ"א-1980 (בסעיף זה - תקנות ניסויים רפואיים בבני אדם);

"תכשיר" - כהגדרתו בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981.

(ב) היה ניסוי רפואי בבני אדם כרוך בביצוע בדיקות רפואיות או באספקת אבזרים, תכשירים או משתלים (בסעיף זה - שירותים), יודיע הרופא האחראי לניסוי, כמשמעותו בתקנות ניסויים רפואיים בבני אדם, לרופא המטפל מטעם קופת החולים שבה מבוטח אדם המשתתף בניסוי, על השתתפותו של המבוטח בניסוי ועל השירותים שהמבוטח צפוי לקבל על פי תכנית הניסוי.

(ג) רופא מטפל, קופת חולים, או מי מטעמם, שהגיע אליהם מידע לפי הוראות סעיף זה, לא יגלו אותו לאחר ולא יעשו בו כל שימוש, אלא לצורך טיפול ומעקב רפואיים בלבד.

(ד) במסמך ההסכמה מדעת להשתתפות בניסוי יאשר המשתתף כי הסכים להעברת המידע כאמור בסעיף זה.

(ה) שר הבריאות רשאי להתקין תקנות לביצוע הוראות סעיף זה.

69. אם מנע המחזיק בכל בנין את בעליו מלמלא או להוציא לפועל את הוראותיה של פקודה זו, הרי שופט של בית־משפט השלום¹ שאליו נערכה בקשה, ידרוש, עפ"י צו בכתב, מאותו מחזיק להרשות להוציא לפועל את העבודות שדרוש לבצען, בתנאי שאותן עבודות נראות לאותו שופט של בית־משפט שלום¹ כדרושות לשם מילוי אחר הוראות פקודה זו או הוצאתן לפועל; ואם, בתוך זמן מספיק לאחר מתן צו זה, מסרב המחזיק שכנגדו ניתן הצו למלא אחריו דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין בעד כל יום לאחר מכן שהוא ממשיך בסירובו.

70. (1) רשאי שר הבריאות להתקין בדרך כלל לשם הוצאתן לפועל של הוראות פקודה זו, ובמיוחד, מבלי לפגוע בכללותה של הסמכות הנזכרת לעיל, תקנות -

חובות עורך ניסוי רפואי בבני אדם (תיקון התשס"ד)

קנס על מהזיק המפריע ובעלים (תיקונים: התשנ"ז, התשע"ט)

תקנות (תיקונים: התשמ"ח, התשנ"א)

1. הביטוי "שופט שלום" הוחלף. ראה ס"ח התשכ"ד, עמ' 140.

- (א) הקובעות את טפסי ההודעות והצווים והמסמכים האחרים שיש להוציאם עפ"י פקודה זו;
- (ב) להבטחת תנאים סניטריים ונוחיות מספיקות של עבודה זמנית בקשר עם קטיף או מפעלים פרטיים או ציבוריים אחרים;
- (ג) הקובעות אגרות בעד רשיונות, וכן דמי רישום בתי חולים ומרפאות ותשלומים בעד תעודות ואישורים הניתנים לפי פקודה זו.
- (2) השר לאיכות הסביבה רשאי, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות כאמור בסעיף קטן (1) בכל הנוגע להוראות חלק ב, חלק ה' וחלק ו' שבתחום אחריותו.

71. העובר על הוראה מהוראות פקודה זו או התקנות לפיה, דינו, אם לא נקבע אחרת בפקודה זו - מאסר ששה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, ובעבירה נמשכת - קנס נוסף כאמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין.

עונשין
(תיקון התשנ"ז)

71א. (א) על אף הוראות סעיף 71, העובר על הוראות לפי חלק ה' או חלק ו' או על הוראות שניתנו לפיהם, דינו - מאסר ששה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד, דינו - כפל הקנס האמור.

עונשין - הוראות
מיוחדות
[תיקונים: התשנ"ז,
התשס"ה (מס' 4)]

(ב) העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) לאחר שקיבל הודעה, התראה או צו בענין מפגע, דינו - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; כן רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בהודעה, בהתראה או בצו לענין מפגע ושתחילתה עם מסירתם.

(ג) העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהן נגרם או עלול להיגרם נזק או זיהום ממשי של הסביבה, דינו - מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה עבירה על ידי תאגיד, דינו - ארבע פעמים הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ד) הורשע אדם בתוך שנתיים, פעם נוספת בעבירה לפי סעיף זה, דינו - מאסר כאמור בסעיף קטן (א) או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות סעיף זה, בשל העבירה שבה הורשע.

(ה) עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

(ו) קנס שהוטל בעבירה לפי סעיף זה או לפי סעיף 69 ישולם לקרן לשמירת הנקיון כמשמעותה בחוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984 (להלן - הקרן לשמירת הנקיון).

- (ז) (1) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת ההנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.
- (2) לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.
- (3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

71ב. לא ביצע אדם הוראה, הודעה או צו בענין מפגע רשאים הרשות הסניטרית או הממונה על איכות הסביבה להיכנס לכל מקום שבנוגע אליו ניתנו ההוראה, ההודעה או הצו, ולעשות את כל הדרוש לשם ביצועם ולשם סילוק המפגע; משעשה כן, יהיה מי שנצטווה, אך לא מילא אחר דרישות ההוראה, ההודעה או הצו כאמור, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו, לקרן לשמירת הנקיון; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה).

אי ביצוע הוראות
(תיקון התשנ"ז)

71ג. על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי שר המשפטים, בהסכמת השר לאיכות הסביבה, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור, לעבירה שנקבעה לפי חלקים ה' ו' כעבירת קנס וכן לעבירת קנס חוזרת, נמשכת או נוספת שעבר אותו אדם, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

שיעורי קנסות
(תיקון התשנ"ז)

71ד. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 71א על ידי התאגיד או על ידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

אחריות נושא
משרה בתאגיד
(תיקון התשנ"ז)

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 71א על ידי תאגיד או על ידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי הסעיף האמור, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

71ה. (א) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חלק ה' או חלק ו', רשאי בית משפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה, וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, לרבות צו לקיום הוראה, הודעה או צו בענין מפגע כאמור בסעיפים 54 ו-55, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם את המפגע.

סמכויות בית
משפט
(תיקון התשנ"ז)

(ב) על צווים שהוציא בית המשפט לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 20כג(ב) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959, בשינויים המחויבים.
 (ג) בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיף זה רשאי בגזר הדין, בנוסף לכל עונש שיטיל, לחייבו בתשלום ההוצאות שהוצאו להסרת המפגע, אם הגיש התובע או מי שהוציאן בקשה לבית המשפט.
 (ד) הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט, בהחלטה כאמור, להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או על חלקם, יחד או לחוד, או לחלק את התשלום ביניהם הכל כפי שייראה לו בנסיבות הענין.

72. אם יתברר כי קיימת איזו סתירה בין הוראות פקודה זו והוראות כל פקודה או חוק אחרים, המסדירים כל דבר מהדברים לפי פקודה זו, או בין כל סמכויות המסורות בפקודה זו וכל סמכויות המסורות בכל פקודה, או חוק אחרים בנוגע לדברים אלה, הולכים אחר הוראות הפקודה הזאת והסמכויות המסורות על פיהן.

במקרה של סתירה
תברענה הוראות
הפקודה הזאת את
ההוראות הדומות
להן בפקודות
אחרות

73. הפקודה והחיקוק האחר הנזכרים בתוספת א' לפקודה זו מבוטלים באה במידה המפורטת בטור השלישי הימנה:

ביטול וסיוג

בתנאי כי כל התקנות, הצווים, המודעות, התעודות והרשימות שניתנו או נמסרו כחוק עפ"י כל פקודה המבוטלת עפ"י פקודה זו רואים אותם כאילו ניתנו או נמסרו (ככל אשר מחייב הענין) עפ"י פקודה זו, והם יישארו במקום תקפם עד אם יבוטלו כחוק או ישונו עפ"י פקודה זו.

תוספת א'

מספר והשנה	השם הקצר של הפקודה או החוק	מידת הביטול
27 שעבאן, 1286.	החוק העותומני המסדיר את הקמת בתי החולים הפרטיים.	סעיפים 1 עד 11, ועד בכלל.
פרק קכא.	פקודת בריאות העם.	הכל.

(המשך בעמוד הבא)

תוספת ב'

(סעיף 11)

חלק א': מחלות בעלות חשיבות בין-לאומית המחייבות הודעה מיידית, לעניין תקנות הבריאות הבין-לאומיות (International Health Regulations (2005)

של ארגון הבריאות העולמי

Smallpox	אבעבועות שחורות*	1.	[תיקונים: התש"ס, התש"ס (מס' 2), התש"ס א, התש"ס ב, התש"ס ג, התש"ס ו, התש"ס ז (מס' 2), התש"ס ח, התש"ס ט, התש"ס י (מס' 2), התש"ס יא (מס' 3)]
Pneumonic Plague	דבר נשימתי*	2.	
Cholera	כולירה*	3.	
SARS (Severe Acute Respiratory distress Syndrome)	סארס (תסמונת נשימתית חמורה חדה)*	4.	
Dengue fever	קדחת דנגי*	5.	
Rift Valley fever	קדחת השקע האפריקאי*	6.	
Viral Hemorrhagic Fevers (Ebola, Lassa, Marburg)	קדחת נגיפית המורגית (אבולה, לאסה, מרבורג)	7.	
Yellow Fever	קדחת צהובה*	8.	
Poliomyelitis caused by wild-type poliovirus	שיתוק ילדים הנגרם על ידי זן פרא של נגיף הפוליו*	9.	
Influenza caused by a new subtype	שפעת הנגרמת על ידי זן חדש*	10.	
Any disease, which in the opinion of a physician or head of laboratory is of potential significant international public health concern, including a disease of unknown cause or source or involving a disease not included in this list	מחלה אחרת, אשר לדעת רופא או מנהל מעבדה, יש לה השלכות בין-לאומיות משמעותיות על בריאות הציבור, לרבות מחלה הנגרמת על ידי מחולל לא ידוע או על ידי גורם שאינו ברשימה זו*	11.	

חלק ב': מחלות המחייבות הודעה אינדיבידואלית מיידית

Botulism	בוטוליזם	1.
Anthrax	גחלת	2.
Plague - non Pneumonic	דבר שאינו נשימתי	3.
Tularmia	טולרמיה	4.
Meningococcal disease (including meningitis and invasive disease)	מחלה מנינגוקוקית (כולל דלקת עוצבה וזיהום פולשני)*	5.
West Nile fever	קדחת מערב הנילוס	6.
Other viral haemorrhagic fever (not including Ebola, Lassa, Marburg)	קדחת נגיפית המורגית (למעט אבולה, לאסה, מרבורג)*	7.
Poliomyelitis caused by vaccine derived poliovirus	שיתוק ילדים הנגרם על ידי נגיף שמקורו בתרכי בחיסון	8.
Zika virus infection	זיהום בנגיף זיקה	9.
Congenital zika virus syndrome	תסמונת זיהום בנגיף הזיקה ביילוד	10.

חלק ג': מחלות המחייבות הודעה אינדיבידואלית

Chickenpox	אבעבועות רוח	.1
Rubella	ארמת	.2
Congenital rubella	ארמת מלידה	.3
Enterobacteriaceae (e.g. Klebsiella, E. Coli, Enterobacter) infection, resistant to carbapenem class antibiotics	אנטרובקטריצה (כגון קלבסיאלה, אי קולי, אנטרובקטר), העמיד לאנטיביוטיקה מקבוצת קרבפנים - זיהום	.4
E. Coli O157: H7 infection	א. קולי O157: H7 - זיהום	.5
Echinococcosis	אכינוקוקוזיס	.6
Diphtheria	אסכרה (קרמת)*	.7
Brucellosis	ברוצלוזיס	.8
Giardiasis	ג'ארדיאזיס	.9
Acute hepatitis A	דלקת כבד חדה - נגיפית A	.10
Acute hepatitis B	דלקת כבד חדה - נגיפית B	.11
Acute hepatitis C	דלקת כבד חדה - נגיפית C	.12
Acute viral hepatitis-other	דלקת כבד חדה - נגיפית אחרת	.13
Acute Encephalitis	דלקת מח חדה	.14
Acute Bacterial meningitis:	דלקת עוצבה חדה - חיידקית מ:	.15
a. Haemophilus influenzae b	א. המופילוס אינפלואנצה ב*	
b. Pneumococcal	ב. פנוימוקוקים	
c. Other	ג. אחר	
Acute viral meningitis	דלקת עוצבה חדה - נגיפית	.16
Meningitis-unknown agent	דלקת עוצבה - מחולל לא ידוע	.17
Haemophilus influenzae b invasive disease	המופילוס אינפלואנצה b - זיהום פולשני*	.18
Non cholera - vibrio infection	ויבריו שאינו כולירה - זיהום	.19
Mumps	חזרת	.20
Measles	חצבת	.21
Rabies	כלבת*	.22
Listeriosis	ליסטריוזיס	.23
Leishmaniasis	לישמניאזיס	.24
Leptospirosis	לפטוספירוזיס	.25
Veneral diseases:	מחלות מין:	.26
a. Gonorrhea	א. זיבה	
b. Chlamydia trachomatis of the genital tract	ב. כלמידיה טרכומטיס בדרכי המין	

המסמך הוכן עבור משרד הבריאות על ידי הוצאת הלכות בע"מ. כל הזכויות שמורות

c. Lymphogranuloma venereum	ג. לימפוגרנולומה ונראום	
d. Syphilis	ד. עגבת	
	מחלות ריקטסיאליות:	27.
a. Murine typhus	א. טיפוס מוריני	
b. Spotted fever	ב. קרחת כתמים	
c. Other Rickettsial diseases	ג. מחלות ריקטסיוזיס אחרות	
Legionellosis	מחלת הלגיונרים	28.
Creutzfeldt-Jakob Disease	מחלת קרויצפלד-יקוב	29.
Malaria	מלריה	30.
GAS invasive infection	סטרפטוקוקים מקבוצה A – זיהום פולשני	31.
GBS perinatal invasive infection:	סטרפטוקוקים מקבוצה B – זיהום פולשני סבילידיתי:	32.
a. early onset (age 0 to 6 days)	א. התחלה מוקדמת (גיל 0 עד 6 ימים)	
b. late onset (age 7 to 89 days)	ב. התחלה מאוחרת (גיל 7 עד 89 ימים)	
Salmonellosis:	סלמונלוזיס:	33.
a. Typhoid fever	א. טיפואיד	
b. Salmonellosis of the gastrointestinal tract	ב. סלמונלוזיס של דרכי העיכול	
c. Paratyphoid fever	ג. פארא-טיפואיד	
Pneumococcal invasive infection	פנוימוקוק – זיהום פולשני	34.
Tetanus	צפרת (פלצת)	35.
Leprosy	צרעת	36.
Relapsing fever	קרחת חוזרת	37.
Eheumatic fever	קרחת שיגרון	38.
Q fever	קרחת *Q	39.
Campylobacteriosis	קמפילובקטריוזיס	40.
Cryptosporidiosis	קריפטוספורידיוזיס	41.
Tuberculosis-extra pulmonary	שחפת חוץ-ריאתית	42.
Tuberculosis-active pulmonary	שחפת ריאות פעילה*	43.
Shigellosis	שיגלוזיס	44.
Acute flaccid paralysis (up to and including age 15 years)	שיתוק רפה חד (עד גיל 15 ועד בכלל)	45.
Pertussis	שעלת	46.
Avian influenza in humans	שפעת העופות באדם*	47.
Pandemic influenza	שפעת פנרמית	48.

Toxic shock syndrome (TSS)	תסמונת ההלם הטוקסי	49.
Acquired immunodeficiency syndrome (AIDS): including HIV carriers	תסמונת הכשל החיסוני הנרכש (אידס) לרבות נשאי נגיף האיידס – HIV	50.

חלק ד': מחלות המחייבות הודעה קולקטיבית

In this section, "outbreak" - the occurrence, in a community or region, of cases clearly in excess of expected incidence.

בחלק זה, "התפרצות של מחלה" - הופעה של תחלואה זיהומית בהיקף העולה בבירור על שיעור הארעות הצפוי באותו אזור או קהילה.

Food and Water poisoning	הרעלות מזון ומים	1.
outbreaks of Hospital-associated infection	התפרצויות זיהומים בבית חולים	2.
Outbreaks of diseases not included in part C.	התפרצויות של מחלות שאינן כלולות בחלק ג'	3.

* לרבות אבחון קליני של חשש לקיום מחלה זו, טרם קבלת תוצאת בדיקת מעבדה.

תוספת ג'

מחלות מידבקות עפ"י סעיף 22(4)

Cerebro Spinal Meningitis	שבתת המוח והשררה
Chicken pox	אבעבועות־דרוח
Diphtheria	אסכרה
Dysentery (all forms)	דיזנטריה (לכל צורותיה)
Enteric Fever (incl. the Paratyphoid forms)	טיפוס הבטן (לרבות הפרטיפוס לצורותיו)
German Measles	ארמת
Leprosy	צרעת
Measles	חצבת
Mumps	חזרת
Scarlet Fever	שנית
Smallpox	אבעבועות
Tuberculosis of Lung	שחפת הריאות
Typhus	טיפוס
Whooping cough	שעלת

[תיקון התש"ע
(מס' 2)]

תוספת ד'
(סעיף 665ב(6))

1. סורק בתהודה מגנטית Nuclear Magnetic Resonance (NMR)
(פרט זה נמחק בתיקון התש"ע (מס' 2)).

(תיקון התשס"ג)

תוספת ה'
(סעיף 24)

תנאים נוספים	מספר מרבי של יחידות מקצועיות ייחודיות או שיעורן לנפש	ענף רפואה ייחודי
	7 יחידות, מתוכן עד 6 יחידות בבתי חולים ציבוריים כלליים	השתלת כליה
בבית חולים שבו פועלת יחידה להשתלת כליות	2	השתלת לבלב
	3	השתלת לב
בבית חולים שבו פועלת יחידה להשתלת לב	2	השתלת ריאה
	3	השתלת כבד
	6	השתלת מח עצם מתורם ור
	4	השתלת משתל קובליארי
	16 יחידות, מתוכן עד 11 יחידות בבתי חולים ציבוריים כלליים	כירורגיית חזה ולב
	1 ל-1,000,000 נפש	כירורגיית פה ולסת
	6 יחידות, לפחות אחת בכל אזור	כוויות וטיפול נמרץ בכוויות
	9 יחידות, מתוכן עד 7 יחידות בבתי חולים ציבוריים כלליים ולפחות יחידה אחת בכל אזור	נירודכירורגיה
ניתן לבצע פעולות מסוימות ביחידה לאונקולוגיה (מבוגרים) בהתאם לכללים שיקבע המנהל	5 יחידות, לפחות אחת בכל אזור	אונקולוגיה (ילדים)
	1 ל-1,000,000 נפש	מרכז לטיפול באיידס
	3 יחידות, אחת לפחות באזור הדרום	טיפול בתא לחץ

לענין תוספת זו, "אזור" – כל אחד מאלה: אזור הצפון (מחוזות חיפה והצפון), אזור המרכז (מחוזות תל אביב והמרכז), אזור ירושלים (מחוז ירושלים) ואזור הדרום (מחוז הדרום).

(סוף הפקודה)

1. התוספת נקראת במקור: "התוספת החמישית".